

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ

Raportul special nr. 20

2012

ISSN 1831-0966

FINANȚAREA ACORDATĂ ÎN CADRUL MĂSURILOR
STRUCTURALE PENTRU PROIECTELE DE
INFRASTRUCTURĂ DE GESTIONARE A DEȘEURILOR
MUNICIPALE CONTRIBUIE CU EFICACITATE LA
ÎNDEPLINIREA DE CĂTRE STATELE MEMBRE
A OBIECTIVELOR POLITICII UE ÎN MATERIE DE DEȘURI?

Raportul special nr. 20 // 2012

**FINANȚAREA ACORDATĂ ÎN CADRUL
MĂSURILOR STRUCTURALE PENTRU
PROIECTELE DE INFRASTRUCTURĂ
DE GESTIONARE A DEȘEURILOR
MUNICIPALE CONTRIBUIE CU
EFICACITATE LA ÎNDEPLINIREA
DE CĂTRE STATELE MEMBRE
A OBIECTIVELOR POLITICII UE ÎN
MATERIE DE DEȘEURI?**

[prezentat în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf TFUE]

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luxembourg
LUXEMBOURG

Tel. +352 4398-1
Fax +352 4398-46410
E-mail: eca-info@eca.europa.eu
Internet: <http://eca.europa.eu>

Raportul special nr. 20 // 2012

Numeroase alte informații despre Uniunea Europeană sunt disponibile pe internet pe serverul Europa (<http://europa.eu>).

O fișă catalografică figurează la sfârșitul prezentei publicații.
Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2012

ISBN 978-92-9241-018-6
doi:10.2865/43472

© Uniunea Europeană, 2012
Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Printed in Luxembourg

CUPRINS

Puncte

	GLOSAR
I-IV	SINTEZĂ
1-13	INTRODUCERE
1-9	GESTIONAREA DEȘEURILOR MUNICIPALE ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ
10-13	MĂSURILE STRUCTURALE ALE UE DESTINATE COFINANȚĂRII INFRASTRUCTURILOR DE GESTIONARE A DEȘEURILOR SOLIDE MUNICIPALE
14-19	SFERA ȘI ABORDAREA AUDITULUI
20-68	OBSERVAȚII
20-34	INFRASTRUCTURILE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR MUNICIPALE S-AU BUCURAT DE SUCCES?
23-28	INSTALAȚIILE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR VARIAU CA GRAD DE EFICACITATE, ÎNSĂ CELE CARE PRIMEAU DEȘEURI NESORTATE AVEAU O PERFORMANȚĂ REDUSĂ
29-34	APROAPE TOATE INFRASTRUCTURILE ÎNDEPLINEAU CERINȚELE DE MEDIU, DAR PESTE DOUĂ TREIMI DIN DEPOZITELE DE DEȘEURI NU CONSTITUISERĂ NICIO GARANȚIE FINANCIARĂ PENTRU COSTURILE LEGATE DE ÎNCHIDEREA DEPOZITULUI ȘI DE MĂSURILE DE ÎNȚREȚINERE ULTERIOARĂ (POST-TRATARE)
35-44	OBIECTIVELE POLITICII UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI AU FOST ÎNDEPLINITE LA NIVEL REGIONAL?
37-38	NECONCORDANȚE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE DATELE RAPORTATE
39	PRODUCEREA DE DEȘEURI MUNICIPALE A ÎNREGISTRAT O CREȘTERE ÎN ȘASE DINTRE REGIUNILE INCLUSE ÎN EȘANTION
40-42	DOAR UN SFERT DIN REGIUNILE INCLUSE ÎN EȘANTION AU MĂRIT SEMNIFICATIV RATA DE COLECTARE SEPARATĂ PE TERITORIUL LOR, AU REDUS GRADUL ÎN CARE RECURG LA DEPOZITAREA FINALĂ ÎN DEPOZITE DE DEȘEURI ȘI AU CONTRIBUIT LA ATINGEREA ȚINTELOR STABILITE DE UE
43-44	GROPILE DE GUNOI ILEGALE AU FOST ERADICATE ÎN JUMĂTATE DIN REGIUNI, DAR, ÎN GENERAL, DEȘEURILE ERAU TRIMISE SPRE DEPOZITARE FINALĂ FĂRĂ A FI TRATATE ÎN PREALABIL
45-68	S-AU INSTITUIT MĂSURI ÎN VEDEREA MAXIMIZĂRII EFICACITĂȚII FINANȚĂRII ACORDATE DE UE?
47-54	EXISTAU VARIAȚII SEMNIFICATIVE DE LA O REGIUNE EȘANTIONATĂ LA ALTA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE NIVELUL DE IMPLEMENTARE A MĂSURILOR DE SPRIJIN ADMINISTRATIVE, ECONOMICE ȘI DE INFORMARE
55-60	ATUNCI CÂND A APROBAT PROGRAME OPERAȚIONALE SAU PROIECTE, COMISIA NU A ÎNCURAJAT PUNEREA ÎN APLICARE A UNOR MĂSURI DE SPRIJIN
61-68	S-AU CONSTATAT DEFICIENȚE LA NIVELUL CADRULUI DE REGLEMENTARE ȘI AL ORIENTĂRIILOR UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI

69-77 CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI**70-72 PERFORMANȚA INFRASTRUCTURILOR DE GESTIONARE A DEȘEURILOR MUNICIPALE****73-74 ÎNDEPLINIREA LA NIVEL REGIONAL A OBIECTIVELOR POLITICII UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI****75-77 MĂSURILE INSTITUITE ÎN VEDEREA MAXIMIZĂRII EFICACITĂȚII FINANȚĂRII ACORDATE DE UE****ANEXA I — SISTEMUL DE GESTIONARE A DEȘEURILOR, DE LA SURSA ACESTORA LA ELIMINAREA FINALĂ****ANEXA II — ASISTENȚA ACORDATĂ ÎN CADRUL MĂSURILOR STRUCTURALE PENTRU PROIECTE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR****ANEXA III — LISTA INFRASTRUCTURILOR SELECTATE ÎN VEDEREA AUDITULUI****ANEXA IV — COMPARAȚIE ÎNTRE RATELE DE CONTRIBUȚIE ACORDATE ȘI RATELE CARE IAU ÎN CONSIDERARE GRADUL DE ACOPERIRE DE CĂTRE TARIFELE PLĂTITE DE GOSPODĂRII A COSTURILOR DE FUNCȚIONARE****RĂSPUNSURILE COMISIEI**

GLOSAR

Deșeuri biodegradabile: Orice deșeuri care pot suferi o descompunere aerobă sau anaerobă, cum ar fi produsele alimentare, deșeurile de grădină, hârtia sau cartonul.

Deșeuri municipale: Deșeuri colectate de autorități municipale sau în numele acestora și eliminate prin intermediul sistemului de gestionare a deșeurilor. Partea cea mai importantă a acestui flux de deșeuri provine de la gospodăria, deși sunt incluse și deșeuri „similare” provenite din alte surse, cum ar fi comercianți, clădiri de birouri și instituții publice. Deșeurile municipale sunt formate, de exemplu, din materiale biodegradabile, hârtie, materiale plastice, sticlă, metale, textile etc. (*sursa:* Eurostat).

Eficacitate: Raportul dintre rezultatele obținute și obiectivele stabilite.

Fondul de coeziune: Instrument financiar conceput să consolideze coeziunea economică și socială prin finanțarea de proiecte în domeniul mediului și în domeniul transporturilor în statele membre al căror PNB pe cap de locuitor nu depășește 90 % din media de la nivelul UE.

Fondul european de dezvoltare regională (FEDER): Instrument financiar care are drept scop promovarea coeziunii economice și sociale între regiunile Uniunii Europene. Intervențiile FEDER sunt implementate în principal prin intermediul programelor operaționale și al documentelor unice de programare, în cadrul cărora se derulează un număr mare de proiecte.

Instrumentul pentru politici structurale de preaderare (ISPA): Instrument financiar având drept scop sprijinirea țărilor candidate în vederea pregătirii acestora pentru aderare, prin furnizarea de asistență pentru proiecte de infrastructură în domeniile considerate de UE prioritare, din sfera mediului și a transporturilor. După aderare, proiectele ISPA au fost transformate în proiecte finanțabile prin Fondul de coeziune.

Levigat: Orice lichid care se scurge din deșeurile depozitate.

Măsuri administrative: În prezentul raport, măsuri adoptate prin legislație care impun respectarea anumitor cerințe de către producătorii de deșeuri, de către entitățile care gestionează deșeuri și/sau de către municipalități, printre aceste cerințe numărându-se respectarea unei autorizații și instituirea unui sistem de inspecție a instalațiilor de gestionare a deșeurilor, implementarea colectării separate la sursă a deșeurilor sau respectarea unor standarde de calitate la producția compostului.

Măsuri de informare: În prezentul raport, măsuri privind furnizarea de informații, destinate să încurajeze publicul să aplice bune practici de eliminare a deșeurilor, astfel încât să contribuie la eficacitatea politicii de gestionare a deșeurilor. Exemple în acest sens sunt campaniile de sensibilizare și strategiile de educare a publicului.

Măsuri economice: În prezentul raport, măsuri destinate să ofere stimulente pentru alegerea unor opțiuni mai puțin nocive de gestionare a deșeurilor, conform politicii UE în materie de deșeuri (de exemplu, reciclarea în locul depozitării finale). Printre astfel de măsuri, se pot cita sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă sau taxele pe eliminarea deșeurilor.

Măsuri structurale: În prezentul raport, intervențiile din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER) și a Fondului de coeziune.

Perioadă de programare: Cadru multianual în care sunt planificate și implementate cheltuielile aferente măsurilor structurale.

Principiul „poluatorul plătește”: Conform acestui principiu, costul gestionării deșeurilor este suportat de producătorul inițial de deșeuri sau de deținătorii actuali ori deținătorii anteriori ai deșeurilor (*sursa*: Directiva privind deșeurile).

Program operațional: Document aprobat de Comisie, care ia forma unui set coerent de priorități cuprinzând măsuri multianuale, în cadrul cărora este inclus un număr mare de proiecte.

Tarif pentru gestionarea deșeurilor: Prețul perceput de la gospodării de către municipalități pentru colectarea, tratarea și eliminarea deșeurilor. Tarifele pentru gestionarea deșeurilor se calculează în diferite moduri, în funcție de municipalitate: de exemplu, pe baza suprafeței în metri pătrați a apartamentelor sau a caselor, a numărului de persoane din cadrul gospodăriei, a consumului de apă potabilă sau a cantității ori a volumului de deșeuri generate etc.

Taxă pe eliminarea deșeurilor: Măsură economică destinată să mărească costul depozitării și, în unele cazuri, al incinerării, creând astfel un stimulent pentru reciclare. Taxa, care se plătește pe tonă de deșeuri eliminate, se percepe în plus față de tarifele de depozitare și/sau de incinerare.

UE-12: Statele membre care au aderat la UE cu ocazia aderărilor din 2004 (10 state membre) și din 2007 (două state membre).

UE-27: Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene.

SINTEZĂ

I.

În 2010, fiecare cetățean din UE-27 a generat, în medie, aproximativ 500 kg de deșeuri municipale, care, dacă nu sunt colectate, tratate și eliminate în mod corespunzător, pot avea un impact negativ asupra mediului. O gestionare corespunzătoare a deșeurilor poate conduce însă la optimizarea utilizării resurselor, întrucât deșeurile municipale pot constitui o sursă de materii prime. Astfel, Uniunea Europeană a introdus o serie de standarde și de ținte comune, prin intermediul unor directive adoptate în materie de gestionare a deșeurilor municipale, și acordă cofinanțare infrastructurilor de gestionare a deșeurilor din anumite regiuni.

II.

Auditul Curții s-a axat pe cofinanțarea de către UE a infrastructurilor de gestionare a deșeurilor municipale și a examinat dacă finanțarea acordată a contribuit cu eficacitate la îndeplinirea de către statele membre a obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri. Curtea a evaluat direct performanțele înregistrate de 26 de infrastructuri de gestionare a deșeurilor, incluse în eșantionul de audit, și a examinat dacă au fost îndeplinite obiectivele politicii UE în materie de deșeuri, precum și dacă s-au implementat măsuri de sprijin în cele opt regiuni în care erau situate infrastructurile. A fost examinat, de asemenea, rolul Comisiei.

III.

Curtea a concluzionat că, deși s-au constatat anumite ameliorări în ceea ce privește gestionarea deșeurilor în aproape toate regiunile selectate în vederea auditului, eficacitatea finanțării acordate în cadrul măsurilor structurale pentru infrastructuri de gestionare a deșeurilor municipale a fost redusă de implementarea nesatisfăcătoare a măsurilor de sprijin:

- (a) performanța infrastructurilor cofinanțate era influențată într-o măsură foarte mare de strategiile de colectare a deșeurilor. În ceea ce privește depozitele de deșeuri, depozitarea finală a deșeurilor avea loc fără o tratare prealabilă corespunzătoare, iar cuantumurile financiare puse deoparte pentru a acoperi costurile legate de închidere și de măsurile de întreținere ulterioară (post-tratare) erau, în general, insuficiente;

SINTEZĂ

- (b) raportarea cu privire la îndeplinirea țintelor stabilite la nivelul UE era îngreunată de lipsa de fiabilitate a datelor, fapt care făcea mai dificilă monitorizarea exercitată de Comisie. Deși s-au constatat, în aproape toate regiunile, anumite ameliorări în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, producerea de deșeuri pe cap de locuitor a crescut în șase din cele opt regiuni auditate. În cele două regiuni care au contribuit la atingerea țintelor UE, deșeurile biodegradabile erau colectate separat și taxele pe depozitarea deșeurilor erau aplicate pe scară mai largă, condiții care au antrenat reducerea gradului în care se recurgea la depozitarea finală în depozite de deșeuri. Deșeurile erau, în general, trimise spre depozitare finală fără o tratare prealabilă adecvată;
- (c) ca urmare a implementării nesatisfăcătoare a măsurilor de sprijin administrative, economice și de informare, nu s-a putut obține o maximizare a eficacității finanțării acordate de UE. Primirea unei finanțări din partea UE nu era condiționată de implementarea acestor măsuri de sprijin. S-au constatat, de asemenea, deficiențe la nivelul cadrului de reglementare și al orientărilor UE în materie de deșeuri.
- IV.**
Curtea formulează următoarele recomandări:
- (a) statele membre ar trebui să pună accentul pe infrastructuri de gestionare a deșeurilor care să trateze deșeuri separate anterior la sursă și ar trebui să se asigure că depozitele primesc deșeuri care au fost tratate înainte de eliminare și că dispun de o garanție financiară suficientă pentru a putea acoperi costurile legate de închidere și de măsurile de întreținere ulterioară (post-tratare). Comisia ar trebui să ceară statelor membre să pună în aplicare aceste recomandări înainte de acordarea sprijinului financiar din partea UE;
- (b) statele membre ar trebui să creeze baze de date fiabile și exhaustive referitoare la gestionarea deșeurilor, iar Comisia ar trebui să verifice fiabilitatea statisticilor pe care le primește de la statele membre. Comisia, Parlamentul și Consiliul ar trebui să analizeze posibilitatea de a corela sprijinul financiar pe care îl acordă Uniunea Europeană de îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri;
- (c) statele membre ar trebui să instituie măsuri administrative, economice și de informare pentru a veni în sprijinul infrastructurilor cofinanțate. În special, ar trebui să acorde o atenție mai mare participării și adevizării publicului, să pună accentul pe implementarea colectării separate, inclusiv a deșeurilor biodegradabile, dacă un astfel de demers prezintă un bun raport cost/eficacitate, și să introducă o taxă pe depozitarea deșeurilor, precum și alt gen de stimulente tarifare, cu scopul de a încuraja prevenirea producerii de deșeuri și reciclarea. Comisia ar trebui să ceară statelor membre să pună în aplicare aceste recomandări înainte de acordarea sprijinului financiar din partea UE; în cazul neaplicării principiului „poluatorul plătește”, ar trebui să se aplice rate reduse de contribuție financiară;
- (d) Comisia ar trebui să aducă îmbunătățiri cadrului de reglementare și orientărilor UE în materie de deșeuri. În special, ar trebui să propună ținte în materie de prevenire a producerii de deșeuri, să clarifice conceptul de tratare înainte de eliminare, să analizeze posibilitatea de a elabora, în cooperare cu statele membre, standarde de calitate pentru compost la nivelul UE și să pună la dispoziție orientări adecvate și să disemineze cele mai bune practici în ceea ce privește metodologia care să fie utilizată pentru estimarea costurilor legate de închiderea depozitelor de deșeuri și de măsurile de întreținere ulterioară.

INTRODUCERE

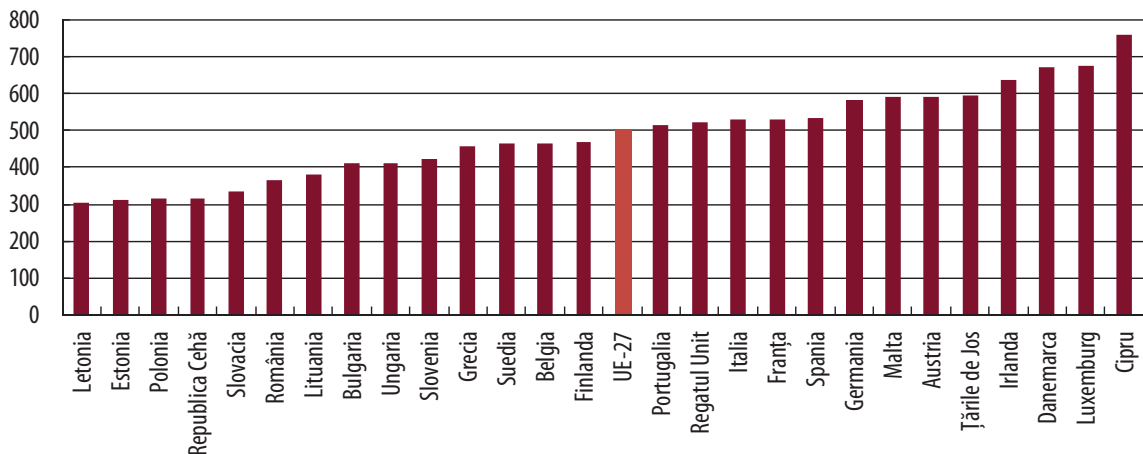
GESTIONAREA DEȘEURILOR MUNICIPALE ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

1. Societatea europeană a devenit mai prosperă în cursul ultimului deceniu, situație care se reflectă în creșterea nivelului consumului și a producției. În 2010, fiecare cetățean al UE a generat, în medie, 502 kg de deșeuri municipale, cantitatea cea mai mică fiind generată în Letonia – 304 kg –, iar cea mai mare, în Cipru – 760 kg (a se vedea **figura 1**).
2. Dacă nu sunt colectate, tratate și eliminate în mod corespunzător, deșeurile municipale reprezintă un pericol pentru sănătatea publică, pot cauza probleme legate de mirosul neplăcut și pot avea un impact negativ asupra mediului, la nivelul aerului (prin intermediul gazelor de seră), al solului (prin intermediul levigatului care poate ajunge în sol în cazul gropilor de gunoi ilegale și al depozitelor de deșeuri slab controlate) și al apei (prin intermediul apei care intră în contact cu deșeurile și care pătrunde apoi în stratul acvifer sau în apele de suprafață).

FIGURA 1

CANTITATEA DE DEȘEURI MUNICIPALE GENERATE PE CAP DE LOCUITOR ÎN 2010, PE STATE MEMBRE

(în kg/cap de locuitor)

Sursa: Eurostat.

3. O gestionare corespunzătoare a deșeurilor poate conduce la optimizarea utilizării resurselor, întrucât deșeurile municipale pot constitui o sursă de materii prime. Hârtia, cartonul, metalele, sticla și materialele plastice se pot recicla, iar deșeurile biodegradabile pot fi transformate în compost bogat în substanțe nutritive, care poate fi utilizat în agricultură ca ameliorator de sol. Restul deșeurilor pot fi fie incinerate (valorificare energetică), fie eliminate prin depozitare într-un depozit de deșeuri.

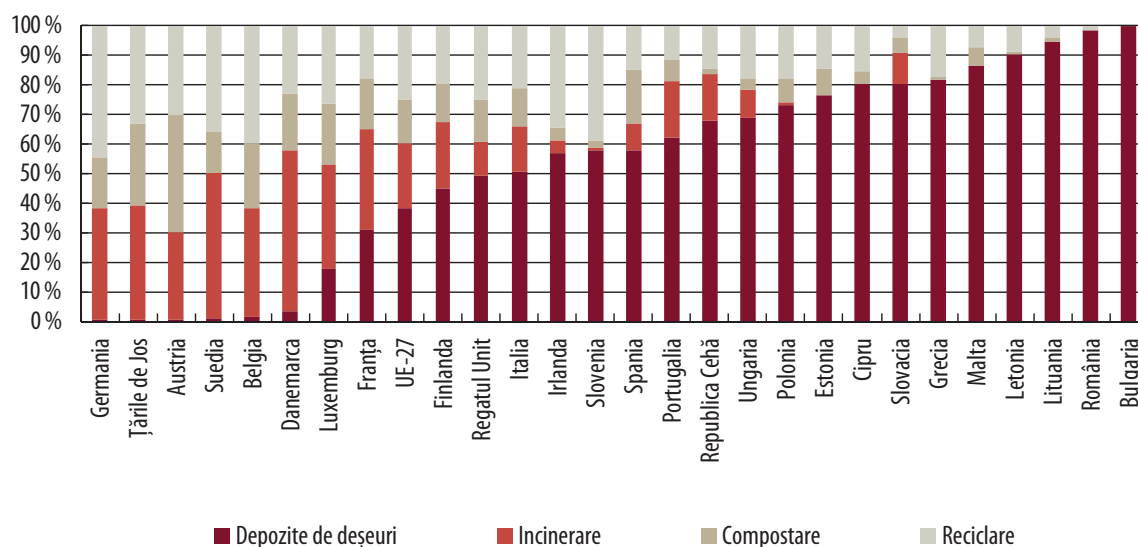
4. **Anexa I** cuprinde o diagramă în care se prezintă elementele principale ale gestionării deșeurilor municipale. Un sistem tipic de gestionare a deșeurilor municipale este format din următoarele tipuri de infrastructuri, la care se adaugă procesul de colectare a deșeurilor (cu separare la sursă sau nu):

- (a) stație de sortare: instalație destinată separării materialelor reciclabile precum hârtia și cartonul, sticla, ambalajele și metalele, cu ajutorul unor benzi transportoare pentru sortare manuală și/sau al unor procese automate precum separatoare cu curent de aer sau separatoare optice;
- (b) stații de compostare și de digestie anaerobă: instalații destinate tratării deșeurilor biodegradabile. Stațiile de compostare execută un proces biologic aerob destinat să transforme deșeurile biodegradabile într-un material granulat stabil, care poate fi aplicat pe pământ ca ameliorator de sol, în timp ce stațiile de digestie anaerobă apelează la substanțe chimice pentru a facilita procesul de descompunere. În acest ultim caz, în lipsa aerului, bacteriile acționează asupra deșeurilor biodegradabile pentru a le transforma, pe de o parte, în material digerat și, de cealaltă parte, în biogaz cu conținut ridicat în metan, care urmează să fie utilizat în producerea de energie;
- (c) stație de tratare mecano-biologică: instalație care combină sortarea cu o formă de tratare biologică, cum ar fi compostarea sau digestia anaerobă. Etapa de tratare mecanică presupune separarea fracției biodegradabile de fracția uscată din deșeuri, precum și, în unele cazuri, separarea materialelor reciclabile. Ulterior, fracția biodegradabilă este supusă unei tratări biologice;
- (d) incinerator: instalație destinată arderii deșeurilor, cu sau fără valorificare energetică;
- (e) depozit de deșeuri: amplasament destinat eliminării deșeurilor, care sunt depozitate fie la suprafață, fie mai în adâncime.

5. Depozitarea deșeurilor rămâne opțiunea cel mai predominant folosită, în majoritatea statelor membre ale UE, pentru gestionarea deșeurilor, chiar dacă, în ultimii ani, au câștigat în importanță și valorificarea energetică și, în special, reciclarea (a se vedea **figura 2**).
6. Pentru a reduce impactul negativ al deșeurilor municipale asupra mediului și a sănătății publice și pentru a promova o utilizare mai eficientă a resurselor, Uniunea Europeană a introdus o serie de principii generale și de standarde și ținte comune, prin intermediul unor directive adoptate în materie de gestionare a deșeurilor municipale.

FIGURA 2

TRATAREA DEȘEURILOR MUNICIPALE ÎN 2010, PE STATE MEMBRE

Sursa: Eurostat.

7. Cadrul politicii UE în materie de deșeuri a fost instituit prin directiva din 15 iulie 1975¹. Conform acestei directive, politica UE în materie de deșeuri are drept fundament promovarea prevenirii producerii de deșeuri și promovarea reutilizării și a reciclării acestora. Dacă producerea de deșeuri nu poate fi prevenită, ar trebui să se recupereze cât mai multe materiale posibil, de preferință prin reciclare, eliminarea în depozite de deșeuri fiind soluția care ar trebui să se adopte doar în ultimă instanță. Directiva în cauză a introdus, de asemenea, principiul „poluatorul plătește”. Directiva din 2008 privind deșeurile² a continuat să dezvolte aceste principii, stabilind obligativitatea respectării piramidei ierarhiei deșeurilor, care cuprinde cinci etape (a se vedea **figura 3**).
8. Directiva privind deșeurile a fost completată cu un număr de directive specifice care se referă la anumite metode de tratare a deșeurilor (depozitarea³ și incinerarea⁴) sau la anumite fluxuri specifice de deșeuri, cum ar fi ambalajele⁵ sau echipamentele electrice și electronice⁶. Aceste directive stabilesc ținte cantitative care trebuie atinse de statele membre, de exemplu, ținte fixate sub forma unui procentaj de deșeuri biodegradabile care trebuie recuperate și redirecționate de la depozitarea finală, a unor rate de reciclare și de recuperare (valorificare) a ambalajelor și a unor rate de colectare separată a deșeurilor de echipamente electrice și electronice. Termenele-limită pentru atingerea acestor ținte au fost prelungite în cazul anumitor state membre, pentru a se ține seama de situația lor inițială în ceea ce privește gestionarea deșeurilor (a se vedea **tabelul 1**).

FIGURA 3

PIRAMIDA IERARHIEI DEȘEURILOR

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

¹ Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, 25.7.1975, p. 39), modificată în 1991 prin Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 (JO L 78, 26.3.1991, p. 32) și codificată ulterior prin Directiva 2006/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2006 (JO L 114, 27.4.2006, p. 9) care a fost abrogată prin Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

² Directiva 2008/98/CE.

³ Directiva 1999/31/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri (JO L 182, 16.7.1999, p. 1).

⁴ Directiva 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 decembrie 2000 privind incinerarea deșeurilor (JO L 332, 28.12.2000, p. 91), abrogată prin Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

⁵ Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10), modificată prin Directiva 2004/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 (JO L 47, 18.2.2004, p. 26) și prin Directiva 2005/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2005 (JO L 70, 16.3.2005, p. 17).

9. Eficacitatea politicii de gestionare a deșeurilor poate fi îmbunătățită recurând la măsuri de sprijin precum organizarea de campanii de informare și de sensibilizare, reconceperea procedurilor administrative sau instituirea unor stimulente financiare sau a unor mijloace de constrângere de natură financiară. Aceste acțiuni sunt, în unele cazuri, impuse prin reglementări, ca, de exemplu, necesitatea de a informa în mod adecvat consumatorii, însă, în alte cazuri, ele reprezintă rezultatul experienței dobândite în domeniul gestionării deșeurilor municipale, ca, de exemplu, taxa pe eliminarea deșeurilor sau colectarea separată a deșeurilor biodegradabile.

⁶ Directiva 2002/96/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (JO L 37, 13.2.2003, p. 24), modificată prin Directiva 2003/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 decembrie 2003 (JO L 345, 31.12.2003, p. 106) și prin Directiva 2008/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2008 (JO L 81, 20.3.2008, p. 65). Această directivă a fost reformată prin Directiva 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) (JO L 197, 24.7.2012, p. 38).

TABELUL 1

ȚINTELE CARE TREBUIE ATINSE DE STATELE MEMBRE

Directive	Ținte
Directiva privind depozitele de deșeuri	<p>Ținta generală: Deșeurile biodegradabile municipale destinate depozitelor de deșeuri trebuie reduse, până la sfârșitul anului 2006, al anului 2009 și al anului 2016, până la 75 %, 50 % și, respectiv, 35 % din totalul deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995.</p> <p>Țintă specifică pentru Portugalia și România: Temenele-limită fixate sunt sfârșitul anului 2010, al anului 2013 și al anului 2020.</p>
Directiva privind ambalajele	<p>Ținta generală: Până la sfârșitul anului 2008, trebuie recuperate deșeuri din ambalaje reprezentând minimum 60 % din greutatea acestora și trebuie reciclate deșeuri din ambalaje reprezentând între minimum 55 % și maximum 80 % din greutatea acestora. Mai mult, trebuie atinse următoarele obiective minime de reciclare pentru materialele conținute în deșeurile din ambalaje: 60 % din greutate pentru sticlă, 60 % din greutate pentru hârtie și carton, 50 % din greutate pentru metale, 22,5 % din greutate pentru materialele plastice și 15 % din greutate pentru lemn.</p> <p>Țintă specifică pentru Portugalia: Până la sfârșitul anului 2005, recuperarea deșeurilor din ambalaje trebuie să atingă un procent de 50-65 % și trebuie reciclate materiale conținute în deșeurile din ambalaje reprezentând 25-45 % din greutatea totală a acestora (cu un obiectiv minim de 15 % din greutate pentru fiecare material în parte). Ținta generală stabilită pentru 2008 ar trebui atinsă până la sfârșitul anului 2011.</p> <p>Țintă specifică pentru România: Ținta generală stabilită pentru 2008 trebuie atinsă până la sfârșitul anului 2013, cu îndeplinirea unor ținte intermediare până la acea dată.</p>
Directiva privind deșeurile de echipamente electrice și electronice	<p>Până la sfârșitul anului 2006, trebuie să se asigure atingerea unei rate medii anuale de colectare selectivă de cel puțin patru kilograme de deșeuri de echipamente electrice și electronice provenite de la gospodăriile particulare, pe cap de locuitor.</p> <p>Țintă specifică pentru România: Până la sfârșitul anului 2006, al anului 2007 și al anului 2008, trebuie să se asigure atingerea unei rate medii anuale de colectare selectivă de cel puțin două, trei și, respectiv, patru kilograme de deșeuri de echipamente electrice și electronice provenite de la gospodăriile particulare, pe cap de locuitor.</p>

Sursa: Directivele UE în materie de deșeuri.

MĂSURILE STRUCTURALE ALE UE DESTINATE COFINANȚĂRII INFRASTRUCTURILOR DE GESTIONARE A DEȘEURILOR SOLIDE MUNICIPALE

- 10.** În anumite regiuni, statele membre pot solicita sprijin financiar de la bugetul UE pentru infrastructuri în domeniul gestionării deșeurilor municipale, atât prin Fondul european de dezvoltare regională (FEDER), cât și prin Fondul de coeziune (FC). În cursul perioadei de programare 2000-2006, s-a alocat de la aceste două fonduri o sumă totală de 4,6 miliarde de euro pentru infrastructuri de gestionare a deșeurilor urbane și industriale. Pentru perioada 2007-2013, contribuția UE la infrastructurile de gestionare a deșeurilor va crește la 6,2 miliarde de euro, din care un procent de 70 % se va acorda în statele membre UE-12. În *anexa II*, sunt prezentate sumele alocate de UE pentru fiecare stat membru, în cursul ambelor perioade de programare.
- 11.** Infrastructurile cofinanțate sunt implementate în cadrul gestiunii partajate, responsabilitatea finală privind execuția bugetului UE revenind Comisiei⁷. În cursul perioadei de programare 2000-2006, Comisia a aprobat nu numai programele operaționale, ci și cererile de finanțare depuse de statele membre pentru toate proiectele care urmau să fie finanțate prin Fondul de coeziune și pentru acele proiecte finanțate prin FEDER al căror cost total depășea 50 de milioane de euro (proiecte majore). Pentru perioada de programare 2007-2013, în afară de programele operaționale, aprobarea Comisiei mai este necesară doar pentru acele proiecte al căror cost este mai mare de 50 de milioane de euro⁸.
- 12.** Două direcții generale ale Comisiei⁹ au un rol semnificativ în domeniul deșeurilor municipale:
- (a) Direcția Generală Mediu (DG Mediu) este responsabilă cu politica de mediu a UE în domeniul gestionării deșeurilor. Are obligația de a monitoriza punerea în aplicare a legislației în materie (de exemplu, îndeplinirea ținutelor specifice) și este, de asemenea, consultată de Direcția Generală Politică Regională și Urbană (DG Politică Regională și Urbană) atunci când aceasta din urmă examinează calitatea propunerilor de programe operaționale și a proiectelor majore¹⁰;
 - (b) Direcția Generală Politică Regională și Urbană este responsabilă de execuția bugetului UE în domeniul politicii regionale, în cadrul căreia pot fi cofinanțate proiectele de infrastructură de gestionare a deșeurilor.
- 13.** În cursul perioadei de programare 2000-2006, tipurile cele mai frecvente de infrastructuri de gestionare a deșeurilor care au beneficiat de cofinanțare prin măsurile structurale au fost: stații de sortare (a se vedea *fotografia 1*), stații de compostare și de digestie anaerobă (a se vedea *fotografia 2*), stații de tratare mecano-biologică, sisteme de colectare separată și depozite de deșeuri (atât construcția unor depozite noi, cât și închiderea și reabilitarea unor depozite vechi) (a se vedea *fotografia 3*). Se preconizează că aceste tipuri de infrastructuri vor contribui la îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri, în sensul reducerii cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală și al creșterii ratelor de reciclare (a se vedea *caseta 1*).

⁷ Articolul 17 alineatul (1) TUE și articolul 317 TFUE.

⁸ Între 1 ianuarie 2007 și 25 iunie 2010, această sumă a fost de 25 de milioane de euro în cazul proiectelor de mediu.

⁹ O altă direcție generală, Eurostat, este responsabilă de coordonarea Sistemului Statistic European și de punerea la dispoziție de statistici relevante pentru alte servicii ale Comisiei. Această direcție generală este principalul producător de statistici referitoare la deșeuri, al căror principal utilizator este DG Mediu.

¹⁰ În cursul perioadei de programare 2000-2006, DG Mediu a fost consultată de DG Politică Regională și Urbană și în cazul cererilor de finanțare a proiectelor din cadrul Fondului de coeziune.

CASETA 1

EXEMPLE DE INFRASTRUCTURI DE GESTIONARE A DEȘEURILOR COFINANȚATE DE UE

O stație de sortare din Portugalia (RESITEJO), cu o capacitate de 9 000 de tone pe an, avea drept scop să recupereze deșeuri din ambalaje, precum și hârtie și sticlă, materiale care fuseseră în prealabil separate la sursă într-un grup de municipalități. Materialele reciclabile erau sortate manual și ulterior comercializate către operatori care activau în domeniul reciclării, iar deșeurile reziduale erau direcționate către un depozit de deșeuri din imediata apropiere. Costul proiectului eligibil pentru asistența UE a fost de 2,28 milioane de euro, din care 1,71 milioane de euro s-au cofinanțat prin FEDER.

În România, o stație de compostare (Râmnicu Vâlcea) urma să aibă ca obiectiv tratarea deșeurilor biodegradabile colectate separat de la gospodării, precum și a deșeurilor vegetale provenite din parcuri municipale și ulterior transformarea lor în compost. Dispunând de o capacitate de tratare de 14 400 de tone de deșeuri pe an, stația a fost concepută cu scopul de a contribui la reducerea cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală, în conformitate cu țintele stabilite în Directiva privind depozitele de deșeuri. Infrastructura în cauză făcea parte dintr-un proiect de gestionare integrată a deșeurilor care a costat 14,67 milioane de euro, din care partea sprijinită de UE s-a ridicat la 11 milioane de euro.

Un proiect derulat în Spania (Alt Empordà) consta în extinderea unui depozit de deșeuri cu o capacitate de 1 167 603 m³, precum și în aducerea unor îmbunătățiri celulelor existente la nivelul sistemului de colectare și de tratare a gazului și a levigatului, cu scopul de a limita impactul amplasamentului respectiv asupra mediului. Costul proiectului a fost de 5,71 milioane de euro, din care 4,57 milioane de euro au provenit de la Fondul de coeziune.

Fotografia 1 – Stație de sortare**Fotografia 2 – Stație de compostare****Fotografia 3 – Depozit de deșeuri**

SFERA ȘI ABORDAREA AUDITULUI

14. Principalul obiectiv al auditului a fost de a evalua dacă finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru infrastructuri de gestionare a deșeurilor municipale a contribuit cu eficacitate la îndeplinirea de către statele membre a obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri.

15. Curtea a căutat să obțină răspunsuri la următoarele trei întrebări:

- (a) Infrastructurile de gestionare a deșeurilor municipale s-au bucurat de succes?
- (b) Obiectivele politicii UE în materie de deșeuri au fost îndeplinite la nivel regional¹¹?
- (c) S-au instituit măsuri în vederea maximizării eficacității finanțării acordate de UE?

16. Criteriile de evaluare utilizate în scopurile auditului sunt explicate în continuarea raportului, pentru fiecare dintre întrebările de audit în parte (a se vedea punctele 20, 21, 35 și 45). Așa cum se procedează de obicei în cadrul unui audit al performanței, criteriile țin seama de exemplele de bune practici observate în domeniu (a se vedea punctul 9).

17. Auditul a fost efectuat la sediul serviciilor Comisiei Europene și în opt regiuni din patru state membre (Spania, Italia, Portugalia și România). Pentru eșantionul de infrastructuri auditate, s-au avut în vedere statele membre și regiunile care au primit un nivel ridicat de sprijin financiar din partea UE în cursul perioadelor de programare 2000-2006 și 2007-2013 și în care, la momentul auditului, era disponibil un număr suficient de proiecte finalizate, astfel încât să poată fi evaluată eficacitatea lor. În *anexa III* figurează lista infrastructurilor auditate, precum și lista programelor operaționale examinate.

18. Auditul a avut la bază evaluarea următoarelor elemente:

- (a) performanțele înregistrate de un eșantion de 26 de infrastructuri de gestionare a deșeurilor care au beneficiat de cofinanțare în cursul perioadei de programare 2000-2006¹²: cinci stații de sortare, șapte stații de compostare sau de digestie anaerobă, șapte stații de tratare mecano-biologică și șapte depozite de deșeuri;
- (b) îndeplinirea obiectivelor UE în materie de deșeuri solide municipale în cele opt regiuni auditate;
- (c) implementarea, în regiunile incluse în eșantion, a măsurilor de sprijin, precum și rolul Comisiei de maximizare a eficacității finanțării acordate de UE.

¹¹ Directivele UE referitoare la deșeuri stabilesc obiective și ținte la nivelul statelor membre. Cu toate acestea, având în vedere că, în general, regiunile sunt cele care au responsabilitatea de a elabora planurile de gestionare a deșeurilor și că ele sunt cele care primesc sprijin financiar din partea UE pentru infrastructuri în domeniul gestionării deșeurilor municipale, în cadrul acestui audit a fost evaluată contribuția lor la îndeplinirea obiectivelor și a țintelor stabilite la nivelul UE.

¹² Cincisprezece dintre acestea erau infrastructuri de gestionare a deșeurilor care au beneficiat de sprijin financiar în cadrul Fondului de coeziune (inclusiv cinci instalații finanțate prin fostul instrument ISPA și demarate în România în perioada când această țară era în curs de aderare la Uniunea Europeană). Granturile au fost aprobate de Comisie. Celelalte unsprezece erau proiecte derulate prin FEDER și erau cuprinse în programele operaționale; au fost aprobate de autoritățile de management competente.

- 19.** Auditul s-a desfășurat în perioada ianuarie-noiembrie 2011. S-a procedat la examinarea dosarelor proiectelor, atât la sediul serviciilor Comisiei, cât și în cele patru state membre incluse în eșantion, și s-au organizat interviuri cu personalul Comisiei, cu autoritățile din statele membre și cu operatorii infrastructurilor. Toate infrastructurile de gestionare a deșeurilor incluse în eșantion au fost vizitate în cursul auditului. Auditorii Curții au fost asistați de experți independenți externi cu cunoștințe aprofundate în domeniul gestionării deșeurilor municipale. Criteriile de audit au fost stabilite cu ajutorul unor experți externi și au fost dezbătute cu serviciile Comisiei în etapa de planificare a auditului.

OBSERVAȚII

INFRASTRUCTURILE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR MUNICIPALE S-AU BUCURAT DE SUCCES?

- 20.** Performanțele infrastructurilor cofinanțate ar trebui să fie la nivelul planificat în proiectul tehnic și în cererea de finanțare și ar trebui să fie, totodată, în conformitate cu standardele general acceptate.
- 21.** Conform Directivei privind deșeurile, infrastructurile de gestionare a deșeurilor trebuie să fie astfel proiectate și operate încât să garanteze tratarea și eliminarea deșeurilor fără riscuri pentru apă, aer și sol și fără a cauza neplăceri prin zgomot sau mirosuri. În plus, Directiva privind depozitele de deșeurii prevede constituirea unei garanții financiare cu scopul de a acoperi costurile legate de închiderea depozitului și de măsurile de întreținere ulterioară (post-tratare) pentru o perioadă de cel puțin 30 de ani, întrucât pericolele pentru mediu continuă să existe și după încheierea fazei operaționale.
- 22.** Curtea a examinat dacă:
- (a) infrastructurile cofinanțate de gestionare a deșeurilor municipale au fost eficiente în ceea ce privește obținerea rezultatelor preconizate;
 - (b) operarea infrastructurilor cofinanțate de gestionare a deșeurilor municipale au cauzat probleme pentru mediu.

¹³ Raport care indică proporția dintre tonele de deșeurii tratate în cadrul stației și tonele de materiale recuperate.

INSTALAȚIILE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR VARIAU CA GRAD DE EFICACITATE, ÎNSĂ CELE CARE PRIMEAU DEȘEURI NESORTATE AVEAU O PERFORMANȚĂ REDUSĂ

STAȚIILE DE SORTARE

- 23.** Cele cinci stații de sortare examinate de Curte, care au fost proiectate pentru a recupera deșeurii din ambalaje (și, în unele dintre cazuri, hârtie și sticlă) separate la sursă la nivelul gospodăriilor, aveau în general o performanță satisfăcătoare în raport cu proiectul lor tehnic și cu standardele general acceptate din punctul de vedere al raportului de intrări/ieșiri¹³ și al calității materialelor recuperate:
- (a) stațiile reușeau să recupereze între 50 % și 74 % din deșeurile de ambalaje primite;
 - (b) calitatea materialelor recuperate respecta, în general, specificațiile pieței și erau deci vandabile.

- 24.** Totuși, după șase sau șapte ani de la darea în funcțiune, trei dintre cele cinci stații de sortare funcționau la un procent situat între 106 % și 154 % din capacitatea lor proiectată, din cauza unor deficiențe în etapa de planificare a infrastructurilor. Într-unul dintre cazuri, stația deservea mai multe municipalități decât se planificase inițial, iar, în celelalte două cazuri, cantitatea de deșeuri colectate separat la sursă a depășit previziunile. Depășirea capacității atrage riscul reducerii ratei de recuperare a materialelor, precum și riscul de a nu atinge standardele de calitate a materialelor recuperate, impuse de societățile de reciclare.

STAȚIILE DE COMPOSTARE ȘI DE DIGESTIE ANAEROBĂ

- 25.** Cele șapte stații de compostare și de digestie anaerobă destinate să trateze deșeurile biodegradabile în vederea producerii de compost înregistrau grade diferite de performanță. Curtea a observat următoarele aspecte:
- (a) În cazul a patru dintre stațiile selectate în vederea auditului, raportul dintre cantitatea în tone de deșeuri municipale care intrau în stații și cantitatea de compost produs era mai mic decât nivelul-țintă proiectat (acest raport de intrări/ieșiri varia, în stațiile respective, între 1 % și 22 %), situație care avea drept rezultat necesitatea de a trimite spre depozitare finală cantități semnificative de deșeuri reziduale;
 - (b) În cazul a două dintre stații, calitatea compostului produs se situa sub nivelul stabilit de obiectivele din cererile de finanțare, în special în acele cazuri în care compostul era produs din deșeuri în amestec, ca urmare a conținutului ridicat de metale grele; din cauza acestei caracteristici, produsul a fost considerat a fi impropriu pentru alte utilizări, cum ar fi în agricultură. În cazul unei a treia stații, operatorul nu a analizat conținutul de metale grele decât în cursul primului an, nu și în următorii patru ani de funcționare;

CASETA 2

EXEMPLU DE COMERCIALIZARE REUȘITĂ A COMPOSTULUI

O stație de compostare din Portugalia (LIPOR), care deservea aproximativ un milion de locuitori, nu accepta să primească decât deșeuri biodegradabile colectate separat, fie deșeuri alimentare sau deșeuri menajere, fie deșeuri vegetale. Prin intermediul unor măsuri precum organizarea de campanii de sensibilizare, operatorul stației a pus accentul pe sortarea și colectarea corespunzătoare a deșeurilor biodegradabile, astfel încât materia primă din care urma să se realizeze compostul să aibă o calitate mai bună. În 2010, stația a produs 10 027 de tone de compost de calitate superioară, care a fost comercializat cu succes la un preț mediu de 71,8 euro pe tonă.

- (c) s-au înregistrat dificultăți de comercializare a compostului produs în cazul a cinci dintre cele șapte stații incluse în eșantion, cauza fiind caracterul slab dezvoltat al pieței compostului¹⁴ și calitatea insuficientă a produsului. Compostul a fost în cele din urmă cedat pentru mai puțin de un euro pe tonă. În alte două cazuri, se acumula stocuri, în pofida faptului că producția se situa mult sub nivelul previzionat;
- (d) două stații funcționau la sub 10 % din capacitatea lor, întrucât majoritatea deșeurilor biodegradabile colectate separat erau inutilizabile, fiind amestecate cu alte tipuri de deșeuri, astfel încât erau trimise direct la depozitul de deșeuri. În schimb, alte două stații funcționau la supracapacitate, și anume, la 102 % și, respectiv, la 119 % din capacitate.

¹⁴ O piață adecvată a compostului presupune existența unor standarde de calitate a compostului, indicarea potențialelor utilizări corespunzătoare și derularea unor campanii de sensibilizare destinate să promoveze utilizarea compostului.

STAȚIILE DE TRATARE MECANO-BIOLOGICĂ

26. Șase dintre stațiile de tratare mecano-biologică auditate erau în funcțiune; în schimb, cea de a șaptea, situată în Apulia, pentru care lucrările au fost finalizate în 2003, nu era dată în funcțiune la data auditului, deoarece se întâmpinaseră probleme semnificative în legătură cu atribuirea contractului de exploatare și se înregistraseră întârzieri în ceea ce privește obținerea autorizațiilor necesare. Din 2003 și până acum, stația a fost menținută în regim de întreținere în scopuri de conservare, la un cost de 3,5 milioane de euro (reprezentând 24 % din costul total al investiției), care este suportat de statul membru.

27. Cinci dintre cele șase stații de tratare mecano-biologică date în funcțiune și auditate aveau ca obiect tratarea deșeurilor în amestec (care includeau și deșeuri biodegradabile). Curtea a remarcat performanța foarte redusă a acestora din punctul de vedere al materialelor recuperate și al reducerii cantității de deșeuri trimise spre depozitare finală. Cele șase stații de tratare mecano-biologică pot fi împărțite în trei grupuri, în funcție de nivelul lor de performanță:

- (a) una dintre aceste stații a contribuit cu certitudine la îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri și, în special, la reducerea cantității de deșeuri trimise spre depozitare finală, chiar dacă nu și-a atins în totalitate țintele stabilite în proiectul tehnic (a se vedea **caseta 3**);
- (b) o altă stație de tratare mecano-biologică a înregistrat rezultate eterogene din punctul de vedere al performanței. Stația a reușit să trimită fracția uscată a deșeurilor la o instalație externă în vederea producerii de combustibil alternativ obținut din deșeuri, fiind trimise spre depozitare finală mai puțin de 50 % din deșeurile care intrau în stație. Totuși, cu excepția recuperării unei mici cantități de metale, nu se proceda la niciun alt fel de recuperare a materialelor, iar deșeurile biodegradabile nu erau reciclate, întrucât materialul digerat rezultat în urma procesului era trimis în totalitate spre depozitare finală;
- (c) patru dintre stațiile de tratare mecano-biologică nu au reușit o reducere semnificativă a cantității de deșeuri trimise spre depozitare finală (a se vedea **caseta 4**).

CASETA 3

EXEMPLU DE STAȚIE DE TRATARE MECANO-BIOLOGICĂ CARE RESPECTĂ IERARHIA DEȘEURILOR STABILITĂ LA NIVELUL UE ȘI CARE ESTE ÎN CONFORMITATE CU NIVELUL DE REDUCERE A CANTITĂȚII DE DEȘEURI TRIMISE SPRE DEPOZITARE FINALĂ

O stație de tratare mecano-biologică din Spania (Sant Adrià de Besòs) primea exclusiv deșeuri reziduale, ambalajele, sticla, hârtia și cartonul și deșeurile biodegradabile fiind colectate separat anterior, cu ajutorul unor pubele cu destinație specială puse la dispoziția întregii populații din zona deservită de stația respectivă. Stația proceda la separarea fracției uscate de deșeurile biologice. După ce, din fracția uscată rezultată în urma acestui proces, erau recuperate materialele care puteau fi comercializate către operatorii de prelucrare (cum ar fi sticla, materialele plastice, metalele și hârtia și cartonul), această fracție era incinerată, valorificarea energetică având loc în cadrul unei instalații situate în cadrul aceluiași complex de gestionare a deșeurilor. Deșeurile biologice erau supuse unei tratări anaerobe în vederea producerii de biogaz, care era ulterior utilizat ca sursă de energie. În 2010, aceste procese au condus la o recuperare a materialelor în proporție de 8 % din deșeurile reziduale care intrau în stație (în comparație cu nivelul de 10 % stabilit în cererea de finanțare), la obținerea de materii biodegradabile în vederea tratării biologice în proporție de 20 % (în comparație cu nivelul de 26,5 % planificat) și la trimiterea deșeurilor reziduale spre incinerare în proporție de 70 % (în comparație cu nivelul de 63,5 % planificat).

CASETA 4

PATRU STAȚII DE TRATARE MECANO-BIOLOGICĂ NU ȘI-AU ATINS ȚINTELE ȘI NU AU CONTRIBUIT LA REDUCEREA CANTITĂȚII DE DEȘEURI TRIMISE SPRE DEPOZITARE FINALĂ

În cazul a trei stații de tratare mecano-biologică din Italia (Villacidro, Olbia și Cerignola), produsele rezultate în urma proceselor de tratare (atât fracția uscată, din care nu s-au recuperat materiale, cât și materialul digerat produs) au fost trimise în integralitate spre depozitare finală de către operatori: aceste produse reprezentau 68 %, 82 % și, respectiv, 93 % din deșeurile care erau primite de stațiile respective. Singurele reduceri pe care le înregistra cantitatea de deșeuri trimisă spre depozitare se datorau pierderilor din timpul proceselor de tratare (de exemplu, prin evaporare sau prin generarea de levigat). În cazul uneia dintre aceste trei stații, utilajul cofinanțat destinat producerii de combustibil alternativ obținut din deșeuri nu era dat în funcțiune, iar într-un alt caz, acest echipament a fost dezasamblat, în ambele situații cauza fiind faptul că nu s-au găsit cumpărători potențiali pentru combustibil. La șase ani de la darea în funcțiune a celei de a treia stații, unitatea de sortare mecanică nu mai era în uz, ea nemaifiind necesară ca urmare a faptului că deșeurile biodegradabile erau colectate separat la sursă.

Mai mult, cele trei stații funcționau la supracapacitate și, drept consecință, o proporție de 13 %, 52 % și, respectiv, 65 % din deșeurile primite de stații nu mai erau supuse niciunei tratări, fiind trimise direct spre depozitare finală cu un conținut ridicat de materii biodegradabile, deoarece deșeurile biodegradabile nu se colectau separat în două dintre cazuri.

Cea de a patra stație inclusă în acest grup (Linares, Spania) introdusese un proces de recuperare a materialelor și nu trimeau la depozitul de deșeuri compostul produs, acesta fiind, în schimb, utilizat la lucrările de construcții civile și în agricultură. Totuși, nu au fost atinse țintele stabilite pentru recuperare: s-au recuperat doar între 6 % și 9 % din deșeurile biodegradabile și doar 4 % din materialele recuperabile, în comparație cu țintele de 25-28 % și, respectiv, 7-8 %. Drept rezultat, au fost trimise spre depozitare finală, cu un conținut ridicat de materii biodegradabile, 85 % din deșeurile care intrau în stație. Compostul produs care a rezultat a fost dificil de comercializat, astfel încât un procent de aproximativ 50 % din producția totală a stației era în stoc la momentul desfășurării auditului.

DEPOZITELE DE DEȘEURI

28. În ceea ce privește cele șapte depozite de deșeurile selectate, Curtea a constatat că, drept urmare a tratării ineficace a deșeurilor biodegradabile, proporția acestor deșeurile în cantitatea totală a deșeurilor trimise spre depozitare finală varia între 31 % și 55 %:

- (a) În cazul a cinci dintre cele șapte depozite examinate, deșeurile erau depozitate fără să fi făcut obiectul unei tratări în prealabil. Chiar dacă deșeurile biodegradabile erau colectate separat în cazul a trei dintre aceste cinci depozite, în două cazuri deșeurile biodegradabile erau contaminate în proporție de peste 90 % cu deșeurile nebiodegradabile, fiind necesară trimiterea direct spre depozitare;
- (b) deșeurile depozitate în celelalte două depozite selectate erau tratate, înainte de eliminare, în cadrul unor stații de tratare mecano-biologică. Cele două stații de tratare nu aveau însă o performanță satisfăcătoare. Una dintre ele funcționa la supracapacitate, astfel încât 52 % din deșeurile primite erau trimise direct spre depozitare, fără a fi supuse unei tratări. Cea de a doua nu și-a atins nivelul-țintă stabilit în proiectul tehnic pentru recuperarea deșeurilor biodegradabile și, drept rezultat, erau depozitate deșeurile cu un conținut ridicat de materii biodegradabile (a se vedea *caseta 4*).

APROAPE TOATE INFRASTRUCTURILE ÎNDEPLINEAU CERINȚELE DE MEDIU, DAR PESTE DOUĂ TREIMI DIN DEPOZITELE DE DEȘEURI NU CONSTITUISERĂ NICIO GARANȚIE FINANCIARĂ PENTRU COSTURILE LEGATE DE ÎNCHIDEREA DEPOZITULUI ȘI DE MĂSURILE DE ÎNTREȚINERE ULTERIOARĂ (POST-TRATARE)

29. În cazul a 25 dintre cele 26 de infrastructuri de gestionare a deșeurilor selectate, analiza datelor realizată de către auditorii Curții a relevat că, în general, impactul de mediu asupra aerului, asupra apei și asupra solului era monitorizat. În cele mai multe cazuri, proiectele erau în conformitate cu autorizațiile care le-au fost acordate. Una dintre stații nu era încă dată în funcțiune la data desfășurării auditului (a se vedea punctul 26).

- 30.** Cu toate acestea, în cazul a două dintre cele șapte depozite de deșeuri selectate, nu se proceda, la momentul auditului, la colectarea și tratarea sau la arderea gazului care rezulta în urma descompunerii deșeurilor biodegradabile depozitate, așa cum prevede Directiva privind depozitele de deșeuri (a se vedea **caseta 5**). Gazul de depozit neevacuat în condiții controlate este susceptibil să polueze atmosfera, să afecteze vegetația și să cauzeze explozii.
- 31.** Curtea a observat, de asemenea, că, pentru o treime din infrastructuri, existau probleme în ceea ce privește valorile-limită aplicabile pentru mirosul neplăcut, stabilite în autorizațiile de mediu acordate de autoritățile naționale, cel puțin în anumite perioade de funcționare a acestora. În cazul unei alte treimi din infrastructurile selectate, s-a constatat că nu se realiza o monitorizare a aspectului privind mirosul. Două dintre stațiile care nu procedau la monitorizarea mirosului beneficiau, în același timp, de cofinanțare de la Uniunea Europeană pentru lucrări suplimentare menite să soluționeze problemele legate de mirosul neplăcut.

CASETA 5

DOUĂ DINTRE DEPOZITELE DE DEȘEURI NU DISPUNEAU DE UN SISTEM DE COLECTARE ȘI TRATARE A GAZULUI SAU DE ARDERE A ACESTUIA

Într-unul dintre depozitele de deșeuri din Italia (Cavallino), depozitarea deșeurilor începuse cu trei ani în urmă, iar rata de utilizare era, la momentul auditului, de aproximativ 70 %. Gazul generat ca urmare a descompunerii materialelor biodegradabile era eliberat în atmosferă fără a fi supus tratării sau arderii, deoarece nu se finalizase construcția infrastructurii pentru colectarea gazului.

În cazul unui depozit de deșeuri din România (Piatra Neamț), Curtea a constatat că, la aproape doi ani de la demararea activității, nu exista un sistem de colectare a gazului de depozit și un astfel de sistem nu era nici în construcție și nici planificat.

Aceste două depozite de deșeuri primiseră cantități semnificative de deșeuri biodegradabile, fie deoarece deșeurile nu erau supuse deloc unei tratări înainte de eliminare, fie deoarece această tratare era deficitară. Din acest motiv, colectarea și tratarea gazului sau arderea acestuia prezenta cu atât mai multă importanță pentru protecția atmosferei.

- 32.** Jumătate din infrastructurile care se confruntaseră cu probleme legate de gestionarea mirosului nu și-au modificat însă procesele operaționale și nici nu au realizat investiții suplimentare pentru a remedia problemele respective (a se vedea **caseta 6**).
- 33.** Impactul potențial asupra mediului care poate rezulta în urma operării depozitelor de deșuri nu se limitează doar la perioada în care infrastructura se află în funcționare, deoarece eventualele infiltrații de levigat și emisiile de gaz de depozit persistă timp de câteva zeci de ani după încetarea depozitării deșeurilor. Din acest motiv, Directiva privind depozitele de deșuri prevede constituirea unor rezerve de bani menite să acopere costurile legate de închiderea depozitelor și de măsurile de întreținere ulterioară (post-tratare) pentru o perioadă de cel puțin 30 de ani. Dintre cele șapte depozite de deșuri selectate, cinci nu dispuneau însă de o garanție financiară suficientă pentru acest scop. În cazurile respective, indiferent de metoda de calcul utilizată pentru a stabili cuantumul necesare, sumele puse efectiv deoparte nu sunt suficiente pentru a asigura disponibilitatea unei finanțări adecvate, după încetarea activității depozitelor în cauză, pentru a preveni pericolele pe termen lung pentru mediu, cum ar fi poluarea apelor de suprafață din cauza infiltrațiilor de levigat în sol sau poluarea atmosferei cu emisii de gaz de depozit.

CASETA 6

EXEMPLE DE MODALITĂȚI PRIN CARE SE POT DIMINUA PROBLEMELE LEGATE DE MIROSUL NEPLĂCUT

În cazul a două stații de compostare/digestie anaerobă (VALORSUL, Portugalia și Gironés, Spania), s-au constatat probleme legate de miros în urma unei monitorizări independente. Pentru a rezolva această situație, operatorii au introdus anumite ajustări în procesul operațional, cum ar fi modificarea graficului de timp și schimbarea momentului în care are loc întoarcerea brazdelor de compost, sau în procesul de întreținere, de exemplu, a biofiltrelor. Într-una dintre stații, s-a implementat un sistem de raportare grație căruia rezidenții au posibilitatea de a face reclamații referitor la mirosul neplăcut prin trimiterea unui SMS către operator.

În două dintre depozitele de deșuri din Portugalia (RESIDOURO și Baixo Tâmega), în cursul primilor ani de funcționare, s-au depus reclamații pentru probleme legate de miros. Au fost instalate sisteme de emisii dezodorizante, care erau activate atunci când era cazul.

- 34.** Curtea a remarcat, de asemenea, că existau diferențe semnificative între metodologiile implementate la nivelul diverselor regiuni pentru stabilirea cuantumului garanției financiare, diferențe care au condus la variații foarte mari între sumele determinate (între 370 000 de euro și 4 180 000 de euro pentru un depozit de deșeuri cu o capacitate de circa 1,4 milioane m³). Aceste metodologii nu furnizează o asigurare satisfăcătoare privind disponibilitatea unor fonduri suficiente pentru a acoperi costurile legate de închiderea depozitelor și de măsurile de întreținere ulterioară pentru o perioadă de 30 de ani. În unele cazuri, cuantumul garanției financiare a fost determinat ținând seama de costul infrastructurii (depozitului de deșeuri), în timp ce, în alte cazuri, acest cuantum a fost stabilit luând în considerare capacitatea depozitului, suprafața acestuia sau tonele de deșeuri depozitate.

OBIECTIVELE POLITICII UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI AU FOST ÎNDEPLINITE LA NIVEL REGIONAL?

- 35.** Finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru infrastructurile de gestionare a deșeurilor municipale ar trebui să faciliteze îndeplinirea de către regiunile beneficiare a obiectivelor în materie de politică privind deșeurile stabilite în directivele UE. În special, ar trebui să fie încurajată prevenirea producerii de deșeuri municipale, iar regiunile ar trebui să mărească rata de colectare separată pe teritoriul lor astfel încât să poată contribui la respectarea țintelor stabilite de UE¹¹ pentru reciclare și recuperare și ar trebui să reducă gradul în care se recurge la eliminarea în depozite de deșeuri.
- 36.** Curtea a examinat:
- (a) dacă s-a ameliorat situația din punctul de vedere al prevenirii producerii de deșeuri municipale în regiunile incluse în eșantion;
 - (b) dacă regiunile au mărit rata de colectare separată pe teritoriul lor, dacă au contribuit la respectarea țintelor stabilite de UE pentru diversele fluxuri de deșeuri și dacă au redus gradul în care recurg la depozitarea finală în depozite de deșeuri;
 - (c) dacă au fost eradicate gropile de gunoi ilegale și dacă deșeurile erau pretratate înainte de a fi eliminate în depozite.

NECONCORDANȚE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE DATELE RAPORTATE

- 37.** În urma vizitelor efectuate în opt regiuni din cele patru state membre incluse în eșantion, Curtea a constatat o serie de discrepanțe în ceea ce privește raportarea îndeplinirii țintelor stabilite la nivelul UE. Nu se putea realiza întotdeauna o reconciliere între datele care erau raportate Comisiei și cifrele disponibile la nivelul statelor membre. Astfel de discrepanțe fac dificilă evaluarea de către Comisie a îndeplinirii efective a țintelor stabilite la nivel de UE pentru deșeuri (a se vedea **caseta 7**). Comisia verifică dacă cifrele primite sunt coerente, dar nu evaluează fiabilitatea lor.
- 38.** În plus, Comisia nu compilează informații cu privire la contribuția regiunilor la îndeplinirea țintelor stabilite de UE, în pofida faptului că, în șase dintre cele opt regiuni vizitate, planurile de gestionare a deșeurilor, care iau în considerare țintele stabilite de UE, se elaborează la nivel regional. Raportarea la nivel național poate masca discrepanțe majore în performanța din cadrul unui stat membru în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, așa cum s-a întâmplat în cazul Andaluziei și al Apuliei în comparație cu situația globală din Spania și, respectiv, Italia.

CASETA 7

EXEMPLE DE CAZURI ÎN CARE NU SE PUTEA REALIZA O RECONCILIERE ÎNTRE DATELE DISPONIBILE LA NIVELUL STATELOR MEMBRE ȘI DATELE RAPORTATE COMISIEI

În ceea ce privește îndeplinirea de către Spania a țintei stabilite prin Directiva privind depozitele de deșeuri, Ministerul Mediului este cel căruia îi revine responsabilitatea de a consolida datele provenite de la regiuni și de a comunica datele consolidate către Comisie. Cantitatea de deșeuri biodegradabile raportată de Andaluzia ca fiind eliminată în depozite de deșeuri în 2009 a fost de 500 000 de tone, în timp ce, potrivit datelor obținute de auditori în cursul auditului, Curtea a estimat că această cantitate ar fi trebuit să se situeze la un nivel de aproximativ 1 800 000 de tone. Astfel, în 2009, Spania a trimis spre depozitare finală un procent de 58 % din cantitatea de deșeuri biodegradabile care a fost produsă în 1995, și nu 47 %, așa cum a raportat Comisiei, ceea ce înseamnă că nu a atins ținta de 50 % stabilită pentru anul respectiv în Directiva privind depozitele de deșeuri.

În Portugalia, unde nu erau disponibile date la nivel regional referitor la atingerea țintelor stabilite în directivele UE, datele de la nivel național raportate Comisiei demonstrează că sunt respectate țintele stabilite pentru 2006 în Directiva privind depozitele de deșeuri și, respectiv, pentru 2005 în Directiva privind ambalajele. Datele obținute în cursul auditului indicau însă că nu s-a atins, deși la o diferență mică, ținta stabilită pentru 2006 în Directiva privind depozitele de deșeuri, precum și că nu au fost atinse țintele stabilite pentru 2005 în Directiva privind ambalajele în ceea ce privește reciclarea ambalajelor din plastic (cu o diferență de 46,95 % față de aceste ținte).

PRODUCEREA DE DEȘURI A ÎNREGISTRAT O CREȘTERE ÎN ȘASE DINTRE REGIUNILE INCLUSE ÎN EȘANTION

- 39.** Contrar tendinței observate pentru media corespunzătoare statelor UE-27, care denotă că, în ciuda unei creșteri economice continue până în 2008, producerea de deșuri municipale s-a stabilizat, din 2000, la o cantitate aproximativă de 520 kg/cap de locuitor, aceasta a crescut însă în șase dintre regiunile incluse în eșantion. În celelalte două regiuni, Sardinia și Catalonia, producerea de deșuri pe cap de locuitor s-a stabilizat. În 2009, în jumătate din regiunile incluse în eșantion, producerea de deșuri pe cap de locuitor a depășit atât media corespunzătoare statelor UE-27, cât și media statului membru din care fac parte regiunile respective, deși această situație nu era valabilă în 2000 pentru niciuna dintre regiunile eșantionate.

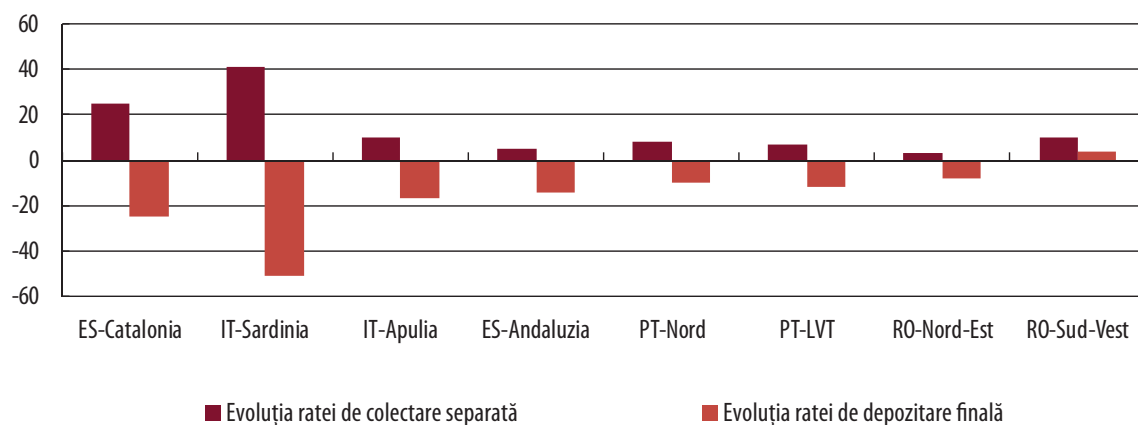
DOAR UN SFERT DIN REGIUNILE INCLUSE ÎN EȘANTION AU MĂRIT SEMNIFICATIV RATA DE COLECTARE SEPARATĂ PE TERITORIUL LOR, AU REDUS GRADUL ÎN CARE RECURG LA DEPOZITAREA FINALĂ ÎN DEPOZITE DE DEȘURI ȘI AU CONTRIBUIT LA ATINGEREA ȚINTELOR STABILITE DE UE

- 40.** Numai două dintre regiunile selectate, și anume Sardinia și Catalonia, au realizat progrese considerabile în ceea ce privește colectarea separată și reducerea cantității de deșuri trimise spre depozitare finală. Curtea a constatat o creștere a ratei de colectare separată în Sardinia, de la 2 % în 2000 la 43 % în 2009, precum și în Catalonia, de la 13 % la 38 % în aceeași perioadă. În același timp, s-a constatat, în aceeași perioadă, o scădere în consecință a cantităților de deșuri municipale trimise spre depozitare finală, de la 74 % la 23 % în Sardinia și de la 64 % la 39 % în Catalonia (a se vedea **figura 4**)¹⁵.
- 41.** În aceste două regiuni, s-a observat o reducere a cantității în kilograme pe cap de locuitor a deșeurilor trimise spre depozitare finală, în timp ce acest indicator a rămas aproape constant sau a crescut în celelalte șase regiuni eșantionate (a se vedea **figura 5**).

¹⁵ Analiza rezultatelor obținute de regiunea Sud-Vest din România este afectată de lipsa de fiabilitate a bazelor de date disponibile în statul membru în cauză, referitoare la gestionarea deșeurilor, în special în ceea ce privește rata de colectare separată.

FIGURA 4

EVOLUȚIA ÎNTRE ANII 2000 ȘI 2009 A RATELOR DE COLECTARE SEPARATĂ ȘI DE DEPOZITARE FINALĂ A DEȘEURILOR MUNICIPALE ÎN REGIUNILE INCLUSE ÎN EȘANTION¹

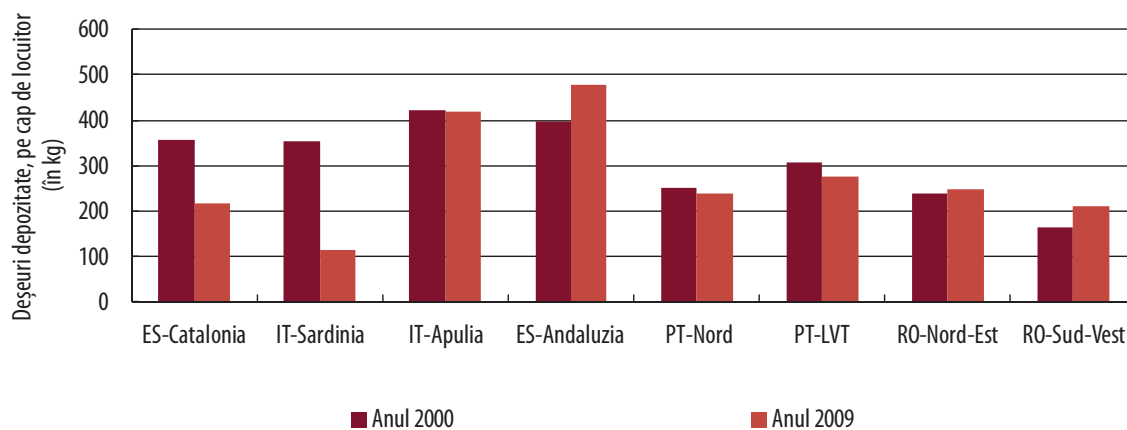

¹ În cazul regiunii Nord-Est din România, ratele de depozitare finală și de colectare separată acoperă colectarea deșeurilor realizată în perioada 2003-2009 și, respectiv, colectarea separată realizată în perioada 2004-2009; în cazul Andaluziei, rata de colectare separată se referă la perioada 2002-2008, iar în cazul regiunii Sud-Vest, ratele de depozitare finală și de colectare separată corespund perioadei 2006-2009.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor disponibile la nivelul serviciilor Comisiei și la nivelul statelor membre.

FIGURA 5

DEȘURI (ÎN KG PE CAP DE LOCUITOR) TRIMISE SPRE DEPOZITARE FINALĂ ÎN 2000 ȘI ÎN 2009¹

¹ În cazul regiunii RO-Nord-Est, datele se referă la anii 2003 și 2009, iar în cazul regiunii RO-Sud-Vest, datele se referă la anii 2007 și 2009.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor disponibile la nivelul serviciilor Comisiei și la nivelul statelor membre.

42. Aceleași regiuni, Sardinia și Catalonia, sunt singurele care au contribuit la atingerea țintelor stabilite de UE pentru diversele tipuri de deșeuri municipale:

- (a) în ceea ce privește reducerea cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală, doar Sardinia și Catalonia au contribuit la atingerea țintelor stabilite în Directiva privind depozitele de deșeuri. Două alte regiuni nu au contribuit la îndeplinirea țintelor stabilite de UE, iar, în cazul celorlalte patru, termenul pentru atingerea țintei a fost 2010. La momentul desfășurării auditului, nu erau disponibile datele pentru 2010, dar tendința observată în anii anteriori aceluși an nu indicau o reducere a cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală¹⁶ (a se vedea **tabelul 2**);
- (b) în ceea ce privește țintele stabilite în Directiva privind ambalajele, situația constatată în cele opt regiuni prezenta variații semnificative. Catalonia, Sardinia și Andaluzia au contribuit la îndeplinirea țintelor stabilite la nivelul UE. În celelalte cinci regiuni, nu se efectua nicio monitorizare în acest scop la nivel regional. Curtea a apreciat, pe baza datelor obținute în cursul vizitelor efectuate în statele membre, că probabilitatea ca aceste regiuni să contribuie la îndeplinirea țintelor UE era foarte mică, având în vedere rata scăzută de colectare separată;
- (c) cinci dintre cele opt regiuni incluse în eșantion¹⁷ nu au contribuit la îndeplinirea țintei UE care trebuia atinsă în 2006 pentru colectarea separată a echipamentelor electrice și electronice, în conformitate cu Directiva privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, chiar dacă s-a observat o tendință generală pozitivă. Catalonia contribuise deja la atingerea acestei ținte în 2006, același lucru întâmplându-se și în cazul regiunilor Sardinia și Apulia în 2009 și în 2010.

¹⁶ Pentru Portugalia, nu erau disponibile decât datele de la nivel național.

¹⁷ ES-Andaluzia, RO-Nord-Est și RO-Sud-Vest. În ceea ce privește cele două regiuni din Portugalia incluse în eșantion, Lisabona și Vale do Tejo și regiunea Nord, nu erau disponibile date la nivel regional. Ținta nu a fost însă atinsă la nivelul întregului stat membru.

TABELUL 2

TENDINȚA RATEI DE DEPOZITARE FINALĂ A DEȘEURILOR BIODEGRADABILE, RAPORTATĂ LA CANTITATEA TOTALĂ A DEȘEURILOR MUNICIPALE BIODEGRADABILE PRODUSĂ ÎN 1995

Regiunile incluse în eșantion	2006		2009	
	Rata atinsă	Ținta	Rata atinsă	Ținta
ES-Catalonia	69 %	< 75 %	45 %	< 50 %
IT-Sardinia	59 %	< 75 %	36 %	< 50 %
IT-Apulia	84 % ²	< 75 %	85 %	< 50 %
ES-Andaluzia	87 %	< 75 %	93 %	< 50 %
Portugalia ¹	79 %	Nu se aplică	78 %	< 75 % ⁵
RO-Nord-Est	56 % ³	Nu se aplică	69 % ³	< 75 % ⁵
RO-Sud-Vest	75 % ⁴	Nu se aplică	87 %	< 75 % ⁵

¹ Nu sunt disponibile cifre pentru cele două regiuni, ci doar datele la nivel național.

² Date pentru 2008.

³ La care trebuie să se adauge deșeurile municipale necolectate, care se ridicau la 35 % și, respectiv, la 27 % din cantitatea totală de deșeuri municipale generate.

⁴ Date pentru 2007.

⁵ Ținta pentru 2010.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor disponibile la nivelul serviciilor Comisiei și la nivelul statelor membre.

GROPILE DE GUNOI ILEGALE AU FOST ERADICATE ÎN JUMĂTATE DIN REGIUNI, DAR, ÎN GENERAL, DEȘEURILE ERAU TRIMISE SPRE DEPOZITARE FINALĂ FĂRĂ A FI TRATATE ÎN PREALABIL

- 43.** Conform datelor furnizate de regiunile auditate, în perioada 2000-2009, gropile de gunoi ilegale au fost eradicate sau numărul lor a fost redus substanțial:
- (a) în patru regiuni, conform datelor furnizate de autoritățile competente, nu era operațională nicio groapă de gunoi ilegală la momentul desfășurării auditului;
 - (b) în celelalte patru regiuni, existau gropi de gunoi ilegale încă în funcțiune, în special în cele două regiuni selectate din România, unde colectarea deșeurilor municipale nu acoperea, în 2009, decât 54 % și 33 % din populație. Inexistența colectării deșeurilor municipale în aceste două regiuni era vizibilă în special în zonele rurale.
- 44.** În regiunile auditate, deșeurile municipale erau, în general, trimise spre depozitare finală fără o tratare corespunzătoare, cu toate că Directiva privind depozitele de deșeuri prevede că deșeurile depozitate trebuie tratate astfel încât să se reducă cantitatea deșeurilor sau să se limiteze pericolele pentru sănătatea umană sau pentru mediu. Curtea a observat următoarele aspecte:
- (a) în patru dintre regiunile incluse în eșantion¹⁸, deșeurile municipale erau, în general, trimise spre depozitare finală fără să fi făcut obiectul unei tratări prealabile. În plus, s-a constatat că, în aceste regiuni, colectarea separată a deșeurilor biodegradabile nu era implementată decât într-un număr foarte limitat de municipalități; drept rezultat, erau trimise spre depozitare finală deșeuri cu conținut ridicat de materii biodegradabile;
 - (b) într-una dintre regiuni, se recurgea la o tratare prealabilă eliminării deșeurilor generate doar pentru aproximativ 40 % din populația totală a regiunii. Totuși, efectele acestor insuficiențe la nivelul tratării erau atenuate parțial de faptul că în aproape întreaga regiune era implementată colectarea separată a deșeurilor biodegradabile;

¹⁸ Trebuie menționat că României i s-a acordat un termen suplimentar, până în 2017, pentru a se asigura că toate depozitele de deșeuri existente sunt conforme cu cerințele Directivei privind depozitele de deșeuri.

- (c) În celelalte trei regiuni rămase, existau mai multe stații de tratare mecano-biologică în cadrul cărora se realiza tratarea prealabilă eliminării, deși aceste stații nu și-au atins, în general, performanța preconizată (a se vedea **caseta 8**).

S-AU INSTITUIT MĂSURI ÎN VEDEREA MAXIMIZĂRII EFICACITĂȚII FINANȚĂRII ACORDATE DE UE?

- 45.** Pentru a spori la maximum eficacitatea infrastructurilor cofinanțate, ar trebui să fie instituite măsuri de sprijin administrative, economice și de informare, cum ar fi campanii de sensibilizare, introducerea unor standarde de calitate, programe de colectare separată sau sisteme de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă și taxe pe depozitarea deșeurilor (a se vedea punctul 9), cu scopul de a încuraja prevenirea producerii de deșeuri și de a stimula reciclarea în conformitate cu ierarhia deșeurilor stabilită la nivelul UE (a se vedea **figura 3**). Ajutorul financiar acordat de UE ar trebui să încurajeze punerea în aplicare a unor astfel de măsuri de sprijin. Ar trebui să se instituie un cadru de reglementare și orientări corespunzătoare.

CASETA 8

EXEMPLU DE REGIUNE ÎN CARE EXISTAU INSTALAȚII DE TRATARE, DAR PERFORMANȚA ACESTORA NU ERA SATISFĂCĂTOARE

Într-una dintre regiunile eșantionate, 22 dintre cele 28 de depozite de deșeuri aflate în funcțiune la momentul auditului primeau deșeuri care fuseseră pretratate în cadrul unor stații de tratare mecano-biologică. Stațiile respective nu și-au atins însă obiectivele de performanță. În medie, în 2008, un procent de 76 % din deșeurile care erau introduse în cele 23 de stații de tratare existente în regiune era trimis spre depozitare finală cu un conținut ridicat de materii biodegradabile, în ciuda faptului că aceste deșeuri erau supuse procesului de tratare; în cazul stației auditate (Linares, Spania), deșeurile biodegradabile nu erau recuperate decât în proporție de 6-9 %, în loc de nivelul-țintă proiectat de 25-28 %.

46. Curtea a examinat:

- (a) dacă la nivelul statelor membre sau la nivel regional s-au instituit instrumente administrative, economice și de informare care să vină în sprijinul infrastructurilor cofinanțate de gestionare a deșeurilor, precum și dacă Comisia a încurajat aplicarea lor atunci când a aprobat programele operaționale sau proiectele;
- (b) dacă orientările și cadrul de reglementare de la nivelul UE erau susceptibile să maximizeze eficacitatea finanțării acordate de UE.

EXISTAU VARIAȚII SEMNIFICATIVE DE LA O REGIUNE EȘANTIONATĂ LA ALTA ÎN CEEA CE PRIVEȘTE NIVELUL DE IMPLEMENTARE A MĂSURILOR DE SPRIJIN ADMINISTRATIVE, ECONOMICE ȘI DE INFORMARE

MĂSURI DE INFORMARE

47. În regiunile în care erau situate infrastructurile de gestionare a deșeurilor incluse în eșantion, s-a constatat în general că se derulau activități complementare de informare, cum ar fi campanii de sensibilizare a publicului sau publicarea de orientări referitor la gestionarea deșeurilor. În **caseta 9**, este descris un astfel de caz.

CASETA 9

EXEMPLU POZITIV CARE DEMONSTREAZĂ CUM SENSIBILIZAREA PUBLICULUI POATE CONDUCE LA O PERFORMANȚĂ DE MAI BUNĂ CALITATE A INFRASTRUCTURILOR

Una dintre stațiile de compostare din Portugalia (Lipor) era operată de o societate care furniza servicii de gestionare a deșeurilor (colectare separată și tratare) unui număr de opt municipalități, care totalizau aproximativ un milion de locuitori. Societatea în cauză a considerat că factorii-cheie pentru succesul demersului de gestionare a deșeurilor constau într-o bună comunicare și un grad ridicat de participare, astfel încât toate activitățile pe care le derula societatea au fost însoțite de eforturi de a oferi informații și de a sensibiliza și a educa publicul. În special, construcția stației de compostare a fost însoțită de campanii de comunicare și de sensibilizare, precum și de o strategie specifică de comercializare a compostului. S-au realizat periodic sondaje privind gradul de satisfacție al publicului, s-a creat o linie telefonică gratuită în scopuri de informare și s-au publicat și distribuit orientări privind gestionarea deșeurilor. Toate aceste eforturi au avut drept rezultat o separare satisfăcătoare la sursă a deșeurilor biodegradabile la nivelul gospodăriilor și al persoanelor juridice, fapt care a permis producția și vânzarea unui compost de bună calitate (a se vedea **caseta 2**).

48. Cu toate acestea, Curtea a observat următoarele aspecte:

- (a) în niciuna dintre regiunile incluse în eșantion, autoritățile competente nu au măsurat succesul campaniilor de informare pe care le-au derulat și nici nu au definit de la bun început ținte măsurabile;
- (b) în cele două regiuni selectate din România, în pofida derulării unor campanii de sensibilizare, aproape toate deșeurile biodegradabile colectate separat erau contaminate, astfel încât devenea necesară trimiterea lor direct spre depozitare finală, în loc să fie supuse tratării în stațiile de compostare.

MĂSURI ADMINISTRATIVE

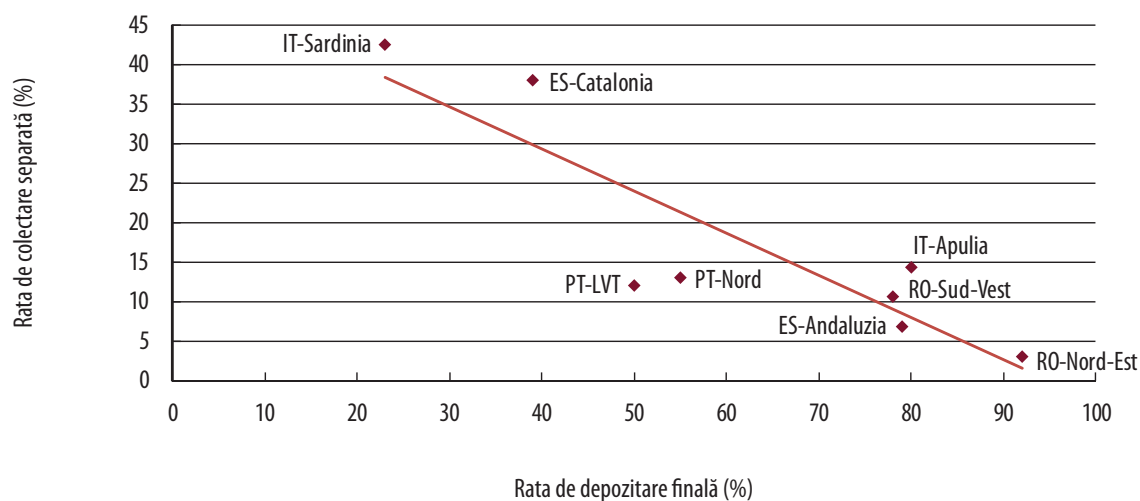
49. Cele opt regiuni au implementat, așa cum prevede Directiva privind deșeurile, un sistem de eliberare de autorizații pentru unitățile care desfășoară activități de tratare a deșeurilor. La momentul auditului, toate infrastructurile făcuseră obiectul unor inspecții realizate de autoritățile competente. Aceste inspecții se limitaseră însă la evaluarea impactului potențial asupra mediului și nu acopereau aspectele legate de performanța instalațiilor de gestionare a deșeurilor (a se vedea **caseta 6**).

50. Referitor la colectarea separată, Curtea a observat discrepanțe considerabile la nivelul punerii ei în aplicare în regiunile și în municipalitățile deservite de infrastructurile de gestionare a deșeurilor auditate. În timp ce colectarea separată a deșeurilor din ambalaje, a hârtiei și cartonului și a sticlei era implementată pe scară largă, contribuind astfel la buna performanță observată în cazul stațiilor de sortare auditate, colectarea separată a deșeurilor biodegradabile nu se desfășura în mod satisfăcător decât în două dintre regiuni. Aceste regiuni au contribuit la atingerea țintelor stabilite la nivelul UE pentru reducerea cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală, diminuând astfel numărul de kilograme pe cap de locuitor trimise spre depozitare (a se vedea punctele 41-42). În cazul celorlalte șase regiuni, colectarea separată a deșeurilor biodegradabile fie nu fusese deloc implementată, cazul cel mai frecvent, fie era ineficace. Drept consecință, stațiile de compostare care tratau deșeuri în amestec sau deșeuri biodegradabile neselectate la sursă în mod corespunzător aveau o performanță redusă.

51. Cifrele indică o relație invers proporțională între implementarea colectării separate și procentul deșeurilor care sunt trimise spre depozitare finală (a se vedea **figura 6**).
52. În ceea ce privește standardele de calitate pentru compost, Curtea a remarcat că, la momentul auditului, patru dintre regiuni nu dispuneau de astfel de standarde, în timp ce, în cazul celorlalte patru regiuni, limitele admisibile pentru concentrația metalelor grele în compost variau considerabil și erau mai puțin stricte decât cele conținute în proiectul de orientări ale UE. Absența unor standarde de calitate a fost unul dintre factorii care au contribuit la dificultățile întâmpinate de stațiile de compostare și de digestie anaerobă în ceea ce privește comercializarea compostului pe care îl produc.

FIGURA 6

RELAȚIE INVERS PROPORȚIONALĂ ÎNTRE COLECTAREA SEPARATĂ ȘI PROCENTUL DEȘEURILOR CARE SUNT TRIMISE SPRE DEPOZITARE FINALĂ¹

¹ În cazul regiunilor RO-Nord-Est și RO-Sud-Vest, rata de depozitare finală s-a calculat doar pe baza deșeurilor colectate.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor disponibile la nivelul serviciilor Comisiei și la nivelul statelor membre.

MĂSURI ECONOMICE

53. În urma examinării tarifelor percepute de municipalități gospodăriilor pentru gestionarea deșeurilor în cel puțin trei municipalități majore deservite de fiecare dintre infrastructurile incluse în eșantion, Curtea a constatat următoarele aspecte:

- (a) în toate cazurile, tarifele erau forfetare¹⁹ și nu se bazau pe un sistem de plată în funcție de cantitatea de deșeurii produsă pentru a ține seama de principiul „poluatorul plătește” și pentru a preveni sau a reduce generarea de deșeurii;
- (b) anumite municipalități, deși nu implementaseră un sistem de plată în funcție de cantitatea de deșeurii produsă, au introdus anumite elemente în tarif cu scopul de a încuraja reciclarea (a se vedea **caseta 10**).

54. Adăugarea la tarifele normale de depozitare și/sau de incinerare a unei taxe pe eliminarea deșeurilor percepută de la municipalități²⁰ pe tonă de deșeurii depozitate și/sau incinerate constituie un alt stimulent economic susceptibil să modifice comportamentul. Cinci dintre cele opt regiuni incluse în eșantion au introdus o astfel de taxă pe eliminarea deșeurilor cu scopul de a promova alternative de gestionare a deșeurilor care să fie mai puțin dăunătoare pentru mediu. Cele două regiuni care aveau cel mai ridicat nivel al taxei de depozitare prezentau, în 2009, procentajele cele mai scăzute de eliminare în depozite a deșeurilor (a se vedea **figura 7**) și înregistraseră ameliorările cele mai semnificative în perioada 2000-2009. Pentru a încuraja colectarea separată, două dintre regiuni au corelat taxa pe eliminarea deșeurilor cu rata de colectare separată atinsă de fiecare municipalitate (a se vedea **caseta 11**).

¹⁹ Tarifele se calculau pe baza suprafeței în metri pătrați a apartamentelor sau a caselor, a numărului de persoane din cadrul gospodăriei ori a consumului de apă potabilă sau pe baza unei combinații a acestor elemente, fără să se ia în considerare cantitatea de deșeurii produsă de fiecare gospodărie.

²⁰ Precum și de la persoane fizice, în cazul în care aceștia se prezentau la depozite cu cantități de deșeurii în vederea eliminării.

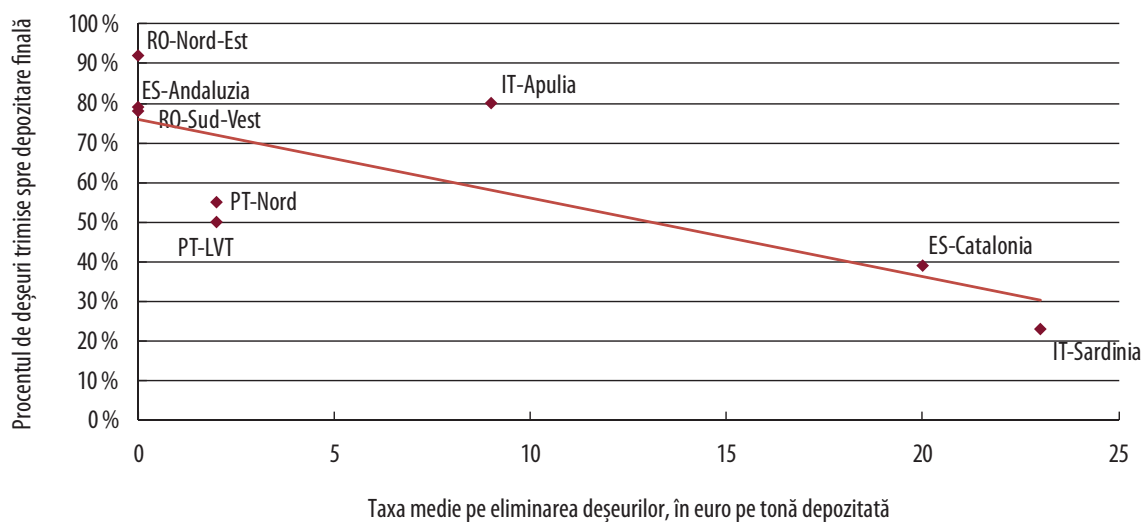
CASETA 10

EXEMPLE DE TARIFE PENTRU GESTIONAREA DEȘEURILOR CARE INCLUDEAU ELEMENTE DESTINATE SĂ STIMULEZE REICLAREA

Pentru a stimula reciclarea, un număr de municipalități din Catalonia au aplicat reduceri ale tarifului plătit de gospodării pentru gestionarea deșeurilor, în funcție de producerea compostului în gospodărie, de recurgerea la centrele de colectare sau de participarea la campanii de sensibilizare. Rata de colectare separată atinsă de aceste municipalități (39 %) era mai mare decât cea observată în cazul municipalităților care nu aplicau niciun stimulent economic (29 %). Alte municipalități din Catalonia au luat în considerare, la stabilirea tarifului, proporția deșeurilor trimise spre depozitare finală, astfel încât să acorde un avantaj acelor gospodării care înregistrau rate mai scăzute de trimitere spre depozitare.

FIGURA 7

TAXA PE ELIMINAREA DEȘEURILOR ȘI PROCENTUL DE DEȘEURI MUNICIPALE TRIMISE SPRE DEPOZITARE ÎN 2009¹

¹ În cazul regiunilor ES-Andaluzia și IT-Apulia, datele se referă la 2008. În cazul regiunilor RO-Nord-Est și RO-Sud-Vest, proporția de deșeuri depozitate nu ia în considerare și deșeurile necolectate.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor disponibile la nivelul serviciilor Comisiei și la nivelul statelor membre.

CASETA 11

EXEMPLU DE TAXĂ PE ELIMINAREA DEȘEURILOR STABILITĂ PENTRU DEȘEURI DEPOZITATE SAU INCINERATE, LUÂND ÎN CONSIDERARE PROCENTAJUL DE COLECTARE SEPARATĂ ATINS DE FIECARE MUNICIPALITATE

Pentru a promova colectarea separată la sursă a deșeurilor, Sardinia a adaptat, începând cu 2005, tariful pe care îl percepe pentru deșeuri depozitate sau incinerate, luând în considerare rata de colectare separată atinsă de fiecare municipalitate. De exemplu, în 2010, dacă rata de colectare separată ajungea la un nivel situat între 50 și 60 %, se aplica o reducere cu 20 % a taxei. În cazul în care colectarea separată depășea 60 %, municipalitățile beneficiau de o reducere cu 40 % a taxei. În schimb, dacă rata de colectare separată era mai mică de 50 % (sau de 40 %, în funcție de numărul de locuitori al municipalității respective), se aplica o penalitate de 5,16 euro/tonă, în plus față de taxă.

ATUNCI CÂND A APROBAT PROGRAME OPERAȚIONALE SAU PROIECTE, COMISIA NU A ÎNCURAJAT PUNEREA ÎN APLICARE A UNOR MĂSURI DE SPRIJIN

- 55.** Finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale nu a influențat punerea în aplicare a unor măsuri de sprijin administrative, economice și de informare. Comisia nu solicita decât informații limitate cu privire la astfel de instrumente atunci când lua decizia de cofinanțare a infrastructurilor de gestionare a deșeurilor:
- (a) în cazul finanțării prin FEDER, Curtea a observat că nouă dintre cele zece programe operaționale selectate nu conțineau nicio informație privind eventualele măsuri administrative specifice și nu făceau nicio referire la taxele pe eliminarea deșeurilor sau la tipurile de tarife plătite de gospodării pentru gestionarea deșeurilor (tarif forfetar sau sistem de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă);
- (b) chiar dacă, în perioada de programare 2000-2006, fiecare proiect finanțat prin Fondul de coeziune a făcut, în mod individual, obiectul unei evaluări și a fost aprobat individual de Comisie, Curtea a observat că, în general, nivelul de detaliu în ceea ce privește măsurile de sprijin cerute de Comisie de la statele membre nu era suficient pentru a furniza, înainte de acordarea finanțării din partea UE, certitudinea că ele vor exista efectiv.
- 56.** Rapoartele de implementare depuse de statele membre incluse în eșantion în conformitate cu cerințele stabilite în directivele UE referitoare la deșeuri cuprind un număr de informații privind aceste măsuri de sprijin (de exemplu, informații privind punerea în aplicare a taxei de depozitare, inspecțiile, informații de natură publică etc.). Cu toate acestea, Curtea a observat că nu exista nicio corelație între evaluarea rapoartelor de implementare de către DG Mediu și finanțarea acordată din partea UE pentru infrastructurile de gestionare a deșeurilor, care ține de responsabilitatea DG Politica Regională și Urbană: statele membre care nu raportează Comisiei sau care transmit rapoarte incomplete beneficiază în aceeași măsură de finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru infrastructuri de gestionare a deșeurilor.
- 57.** Absența unei corelații între finanțarea acordată de UE și existența instrumentelor de sprijin avea implicații semnificative în special în ceea ce privește aplicarea principiului „poluatorul plătește”, care este unul dintre principiile pe care se bazează politica de mediu a UE²¹. Acest principiu a fost consacrat prin Directiva privind deșeurile din 1975²², el fiind apoi preluat și în cadrul altor directive specifice referitoare la gestionarea deșeurilor, cum ar fi Directiva privind depozitele de deșeuri²³. În conformitate cu regulamentele din domeniul politicii de coeziune și cu orientările interne de la nivelul Comisiei, acordarea de către UE a unui sprijin financiar ar trebui să țină seama de aplicarea acestui principiu prin diferențierea ratelor de contribuție²⁴.

²¹ Articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (versiunea consolidată).

²² Articolul 15 din Directiva 75/442/CEE, articolul 15 din Directiva 91/156/CEE, articolul 15 din Directiva 2006/12/CE și articolul 14 din Directiva 2008/98/CE.

²³ Articolul 10 din Directiva 1999/31/CE.

²⁴ Articolul 29 din Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale referitoare la fondurile structurale: „Contribuția fondurilor se ajustează în funcție de [...] aplicarea [...] principiului «poluatorul plătește»”. Articolul 52 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999: „Contribuția din fonduri se poate modula în funcție de [...] aplicarea [...] principiului «poluatorul plătește»”. Articolul 55 din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006: „Pentru [...] calcul[ul] [cheltuielilor eligibile legate de un proiect generator de venituri] autoritatea de gestionare ține seama de [...] aplicarea principiului «poluatorul plătește»”.

- 58.** Acest principiu al ratelor diferențiate de contribuție a fost dezvoltat în continuare de Comisie pentru perioada 2000-2006, în cadrul unui document tehnic²⁵ în care s-a stabilit că, în cazul în care proiectul care primește finanțare include un sistem de tarifare (de exemplu, tarife forfetare de valoare mică) care nu se bazează pe consumul efectiv de resurse, nu asigură mijloacele financiare necesare pentru o întreținere corespunzătoare a infrastructurii și nu acoperă costurile operaționale și nici o parte semnificativă din costurile de amortizare, atunci rata de contribuție la proiectul în cauză ar trebui să fie redusă. În aceste cazuri, ratele propuse de contribuție ar trebui, în mod normal, să fie cele indicate în coloana 5 din **anexa IV**.
- 59.** Curtea a constatat că, deși costurile de funcționare și cele de amortizare nu erau acoperite, în cazul infrastructurilor selectate, de tariful pentru gestionarea deșeurilor perceput de la gospodării, Comisia nu a aplicat principiul ratelor diferențiate de contribuție prin reducerea în consecință a ratei de cofinanțare. Astfel, rata de cofinanțare acordată a fost, aproape în toate cazurile, mai mare decât cea care ar fi trebuit să fie aplicată în conformitate cu principiul ratelor diferențiate de contribuție (a se vedea **anexa IV**). O parte dintre municipalități nu percepeau de la gospodării niciun tarif pentru gestionarea deșeurilor.
- 60.** Tarifele percepute de municipalități de la gospodării pentru gestionarea deșeurilor prezentau variații semnificative, chiar și în cadrul aceleiași regiuni (a se vedea **tabelul 3**). Fluctuațiile, care se ridicau, în unele cazuri, până la 300 % în cadrul aceleiași regiuni, nu se puteau explica exclusiv prin diferențele care existau la nivelul venitului mediu al gospodăriilor și al pragului lor de suportabilitate sau la nivelul costurilor de gestionare a deșeurilor suportate de municipalitățile incluse în eșantion.

²⁵ *The new programming period 2000-2006: Technical paper 1 – Application of the polluter pays principle – Differentiating the rates of Community assistance for Structural Funds, Cohesion Fund and ISPA infrastructure operations* (Noua perioadă de programare 2000-2006: Documentul tehnic 1 – Aplicarea principiului „poluatorul plătește” – Diferențierea ratelor de contribuție comunitară pentru acțiunile privind infrastructurile finanțate prin fondurile structurale, Fondul de coeziune și ISPA) (6.12.1999).

TABELUL 3

TARIFELE PENTRU GESTIONAREA DEȘEURILOR PLĂTITE DE GOSPODĂRII MUNICIPALITĂȚILOR INCLUSE ÎN EȘANTION ÎN 2009 SAU 2010

Regiune	Tariful cel mai mic înregistrat	Tariful cel mai mare înregistrat	Diferența în %
ES-Catalonia	40,25 euro pe gospodărie	166,50 euro pe gospodărie	314 %
IT-Sardinia	1,02 euro pe m ² de suprafață	3,3 euro pe m ² de suprafață	224 %
IT-Apulia	1,57 euro pe m ² de suprafață	2,62 euro pe m ² de suprafață	67 %
ES-Andaluzia	69,60 euro pe gospodărie	94,36 euro pe gospodărie	36 %
PT-Nord	0 euro	76,20 euro pe gospodărie	-
PT-Lisabona și Vale do Tejo (LVT)	0 euro	70,38 euro pe gospodărie	-
RO-Nord-Est	8,69 euro pe persoană (infrastructurile incluse în eșantion deserveau o singură municipalitate)		Nu se aplică
RO-Sud-Vest	16,2 euro pe persoană (infrastructurile incluse în eșantion deserveau o singură municipalitate)		Nu se aplică

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza probelor de audit obținute în cursul auditului.

S-AU CONSTATAT DEFICIENȚE LA NIVELUL CADRULUI DE REGLEMENTARE ȘI AL ORIENTĂRILOR UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI

- 61.** Cadrul de reglementare și orientările UE în materie de deșeuri ar avea capacitatea de a contribui la maximizarea eficacității finanțării acordate de UE. Curtea a constatat însă deficiențe în acest domeniu.

ȚINTELE STABILITE ÎN DIRECTIVELE UE NU PUN ACCENTUL PE PREVENIREA PRODUCERII DE DEȘEURI

- 62.** Ierarhia deșeurilor stabilită la nivelul UE în cadrul Directivei privind deșeurile indică prevenția ca primă opțiune în materie de gestionare a deșeurilor. Al șaselea program de acțiune pentru mediu²⁶ conținea un obiectiv global de reducere substanțială a generării și eliminării de deșeuri.

- 63.** Cu toate acestea, țintele stabilite în directivele UE din domeniul gestionării deșeurilor nu fac referire decât la reciclare, la recuperare și la reducerea cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală și nu abordează deci problema prevenirii sau a reducerii producerii de deșeuri (a se vedea punctul 39).

LIPSA DE CLARITATE A CONCEPTULUI DE TRATARE ÎNAINTE DE ELIMINARE

- 64.** Conform Directivei privind depozitele de deșeuri, numai deșeurile care au fost tratate pot să fie evacuate în depozitele de deșeuri. Directiva nu precizează însă cu suficientă claritate în ce trebuie să constea tratarea sau dacă aceasta presupune reducerea cantității de deșeuri evacuate sau doar o reducere a volumului deșeurilor²⁷.

- 65.** Această ambiguitate în ceea ce privește conceptul de tratare înainte de depozitare a avut drept rezultat adoptarea unor strategii diferite la nivel național și/sau regional. De exemplu, una dintre regiunile incluse în eșantion a pus accentul pe stații de tratare mecano-biologică, a căror performanță din punctul de vedere al reducerii deșeurilor depozitate s-a dovedit a fi nesatisfăcătoare. În două alte regiuni, atunci când se atingeau rate ridicate de colectare separată, se considera că deșeurile au fost tratate și că puteau fi trimise direct spre depozitare finală (a se vedea punctele 28 și 44).

²⁶ *Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the Economic and Social Committee and the Committee of the Regions on the sixth environment action programme of the European community* (Comunicare a Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Al șaselea program de acțiune pentru mediu al Comunității Europene) [COM(2001) 31 final].

²⁷ La articolul 6 litera (a) din Directiva 1999/31/CE, se prevede „reducerea cantității de deșeuri sau a pericolelor pe care le prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu”, în timp ce articolul 2 litera (h) stipulează că tratarea se realizează „pentru a reduce volumul sau natura periculoasă a acestora, pentru a facilita manevrarea lor sau pentru a crește gradul de recuperare”.

INEXISTENȚA UNOR STANDARDE DE CALITATE PENTRU COMPOST LA NIVELUL UE

- 66.** În toate cele opt regiuni incluse în eșantion, s-a acordat cofinanțare din partea UE pentru stații de compostare și stații de digestie anaerobă. La momentul auditului, patru dintre regiunile examinate nu dispuneau însă de standarde de calitate pentru compost. În celelalte patru regiuni, limitele admisibile pentru concentrația metalelor grele în compost variau considerabil (a se vedea punctul 52).
- 67.** Inexistența unor standarde de calitate pentru compost la nivel național/regional sau, în cazul în care acestea existau, variațiile semnificative între acestea au frânat dezvoltarea unei piețe a compostului, creând dificultăți operatorilor stațiilor în ceea ce privește comercializarea compostului pe care îl produceau. Nici la nivelul UE nu există standarde de calitate pentru compost.

LIPSA UNOR ORIENTĂRI DIN PARTEA UE PENTRU GARANȚIA FINANCIARĂ CARE TREBUIE CONSTITUITĂ PENTRU A ACOPERI COSTURILE LEGATE DE ÎNCHIDEREA DEPOZITULUI DE DEȘEURI

- 68.** În ceea ce privește garanția financiară destinată să acopere costurile legate de închiderea depozitului de deșeuri și de măsurile de întreținere ulterioară (post-tratare), Curtea a constatat că existau diferențe semnificative la nivelul metodologiilor aplicate pentru calculul ei în cele șase regiuni din care au fost eșantionate depozitele de deșeuri. Aceste diferențe au condus la variații mari între cuantumurile determinate pentru depozite cu capacități similare, lucru care sugerează că aceste sume pot să nu fie întotdeauna suficiente pentru a acoperi totalitatea costurilor pentru o perioadă de 30 de ani, așa cum prevede Directiva privind depozitele de deșeuri. Uniunea Europeană nu a furnizat statelor membre orientări cu privire la modalitatea în care ar trebui estimate costurile legate de închidere și de întreținere ulterioară și nici nu a promovat schimbul de experiență între statele membre referitor la acest subiect (a se vedea punctele 33 și 34).

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

- 69.** În aproape toate regiunile selectate în vederea auditului, s-au constatat anumite ameliorări în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, însă eficacitatea cu care finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru infrastructuri de gestionare a deșeurilor a contribuit la îndeplinirea de către statele membre a obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri a fost redusă de implementarea nesatisfăcătoare a măsurilor de sprijin și de deficiențele existente la nivelul normelor și al orientărilor adoptate de UE. Atunci când aproba programe operaționale sau proiecte care intrau sub răspunderea sa, Comisia nu a încurajat punerea în aplicare a unor măsuri de sprijin. Succesul infrastructurilor cofinanțate depinde de executarea eficientă a colectării separate la sursă, lucru care, de cele mai multe ori, nu se întâmplă. Deși toate regiunile incluse în eșantion au înregistrat anumite ameliorări în ceea ce privește gestionarea deșeurilor, doar 25 % din ele au îndeplinit obiectivele politicii UE în materie de deșeuri, în principal cele care au implementat măsuri de sprijin.

PERFORMANȚA INFRASTRUCTURILOR DE GESTIONARE A DEȘEURILOR MUNICIPALE

- 70.** Performanța infrastructurilor cofinanțate era influențată într-o măsură foarte mare de strategiile de colectare a deșeurilor:
- (a) stațiile de sortare, destinate să recupereze deșeuri din ambalaje separate la sursă la nivelul gospodăriilor, aveau o performanță satisfăcătoare (a se vedea punctele 23-24);
 - (b) în general, stațiile de compostare și de digestie anaerobă care tratau deșeuri biodegradabile colectate separat aveau o performanță mai bună (cu condiția ca deșeurile să nu fi fost contaminate) decât stațiile care tratau deșeuri nesortate, performanța acestora din urmă fiind nesatisfăcătoare (a se vedea punctul 25);
 - (c) stațiile de tratare mecano-biologică care primeau deșeuri nesortate la sursă nu au reușit, în general, să contribuie la îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri, deoarece cea mai mare parte a deșeurilor care intrau în stații sfârșeau prin a fi trimise spre depozitare finală (a se vedea punctele 26 și 27).
- 71.** Curtea a constatat că, în toate depozitele de deșeuri incluse în eșantion, deșeurile erau depozitate fie fără să fi fost tratate în mod adecvat, fie fără să fi făcut obiectul unei tratări, ceea ce conducea la depozitarea de deșeuri cu un conținut ridicat de materii biodegradabile (a se vedea punctul 28).

- 72.** Aproape toate infrastructurile auditate îndeplineau cerințele de mediu. Totuși, cinci dintre cele șapte depozite de deșuri selectate nu au constituit o garanție financiară suficientă pentru a acoperi costurile legate de închiderea depozitului și de măsurile de întreținere ulterioară. S-a observat că existau diferențe semnificative între metodologiile utilizate pentru stabilirea cuantumului garanției financiare obligatorii. În majoritatea cazurilor, cuantumul care au fost determinate urmau să fie insuficiente pentru a putea acoperi totalitatea costurilor aferente (a se vedea punctele 29-34).

RECOMANDAREA 1

- (a) **Statele membre** ar trebui:
- (i) să pună accentul pe infrastructuri de gestionare a deșeurilor care să trateze deșuri separate anterior la sursă (inclusiv deșuri biodegradabile, dacă un astfel de demers prezintă un bun raport cost/eficacitate);
 - (ii) să se asigure că deșeurile municipale depozitate au fost tratate înainte de eliminare;
 - (iii) să se asigure că depozitul de deșuri dispune de o garanție financiară suficientă pentru a putea acoperi costurile legate de închiderea depozitului și de măsurile de întreținere ulterioară pentru o perioadă de cel puțin 30 de ani, calculul acestei garanții trebuind să se bazeze pe o metodologie adecvată.
- (b) **Comisia** ar trebui să condiționeze acordarea contribuției din partea UE de punerea în aplicare a acestor recomandări de către statele membre.

ÎNDEPLINIREA LA NIVEL REGIONAL A OBIECTIVELOR POLITICII UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI

- 73.** Curtea a constatat că raportarea statelor membre cu privire la atingerea țintelor stabilite de UE este afectată de deficiențe semnificative; drept rezultat, Comisia nu este în măsură să evalueze, în toate cazurile, dacă performanța atinsă de statele membre era în conformitate cu țintele stabilite de UE în materie de deșeurii. Comisia verifică dacă cifrele primite sunt coerente, dar nu evaluează fiabilitatea lor și nu compilează informații cu privire la îndeplinirea la nivel regional a țintelor stabilite de UE (a se vedea punctele 37-38).
- 74.** Deși s-au constatat, în aproape toate regiunile selectate, anumite ameliorări în ceea ce privește gestionarea deșeurilor:
- (a) producerea de deșeurii pe cap de locuitor a crescut însă în șase dintre cele opt regiuni incluse în eșantion, în pofida faptului că prevenirea generării de deșeurii prezintă cea mai mare importanță în ierarhia acțiunilor de gestionare a deșeurilor stabilită la nivelul UE (a se vedea punctul 39);
 - (b) doar un sfert din regiunile din eșantion au mărit semnificativ rata de colectare separată pe teritoriul lor, reușind să reducă astfel gradul în care recurg la depozitarea finală, și au contribuit în acest mod la atingerea țintelor stabilite de UE (a se vedea punctele 40-42);
 - (c) deșeurii erau, în general, trimise spre depozitare finală fără să fi fost tratate în mod adecvat sau fără să fi fost deloc tratate (a se vedea punctul 44).

RECOMANDAREA 2

- (a) **Statele membre** ar trebui să creeze baze de date fiabile referitoare la gestionarea deșeurilor, atât pentru a monitoriza progresele care se înregistrează pentru îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeurii, cât și pentru a dispune de o bază pentru raportările pe care le transmit Comisiei;
- (b) **Comisia** ar trebui să evalueze fiabilitatea datelor pe care le primește de la statele membre;
- (c) **Comisia, Parlamentul și Consiliul** ar trebui să analizeze posibilitatea de a corela sprijinul financiar pe care îl acordă Uniunea Europeană de îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeurii.

MĂSURILE INSTITUITE ÎN VEDEREA MAXIMIZĂRII EFICACITĂȚII FINANȚĂRII ACORDATE DE UE

- 75.** Ca urmare a implementării nesatisfăcătoare a măsurilor de sprijin, nu s-a putut obține o maximizare a eficacității finanțării acordate de UE.
- 76.** Existau variații semnificative între regiuni în ceea ce privește instituirea de măsuri de sprijin administrative, economice și de informare:
- (a) printre factorii-cheie care păreau să contribuie la succesul anumitor infrastructuri de gestionare a deșeurilor, în special în ceea ce privește separarea deșeurilor la sursă la nivelul gospodăriilor, se afla nivelul ridicat de sensibilizare a publicului și de disponibilitate a acestuia de a participa la programele de gestionare a deșeurilor. Autoritățile competente nu au măsurat, în niciuna dintre regiunile incluse în eșantion, rezultatele măsurilor de informare pe care le-au implementat (a se vedea punctele 47-48);
 - (b) doar regiunile care au implementat colectarea separată la sursă a deșeurilor biodegradabile au contribuit la atingerea țintelor stabilite la nivelul UE pentru reducerea cantității de deșeuri biodegradabile trimise spre depozitare finală (a se vedea punctele 50-51);
 - (c) patru dintre cele opt regiuni incluse în eșantion nu dispuneau de standarde de calitate pentru compost, iar, în celelalte patru regiuni, limitele admisibile pentru concentrația metalelor grele în compost variau considerabil, contribuind la caracterul slab dezvoltat al pieței compostului produs de stațiile de compostare și de digestie anaerobă incluse în eșantion (a se vedea punctul 52);
 - (d) s-a dovedit că implementarea măsurilor de ordin economic, cum ar fi diferitele tarife sau taxele pe eliminarea deșeurilor, a avut un impact semnificativ asupra performanței proiectelor și a regiunilor în ceea ce privește gestionarea deșeurilor (a se vedea punctele 53-54);
 - (e) Comisia nu a încurajat punerea în aplicare a unor măsuri de sprijin, în special a principiului „poluatorul plătește”, întrucât s-a constatat că nu s-au aplicat rate diferențiate de contribuție financiară în cazul proiectelor incluse în eșantion (a se vedea punctele 55-60).

RECOMANDAREA 3

- (a) **Statele membre** ar trebui:
- (i) să acorde o atenție mai mare creșterii gradului de sensibilizare a publicului și de participare a acestuia la programele de gestionare a deșeurilor, în special în ceea ce privește separarea deșeurilor la sursă la nivelul gospodăriilor. Ar trebui să se procedeze la o măsurare sistematică a rezultatelor obținute în urma campaniilor de sensibilizare și a strategiilor de educare a publicului;
 - (ii) să pună accentul pe implementarea colectării separate, inclusiv a deșeurilor biodegradabile, dacă un astfel de demers prezintă un bun raport cost/eficacitate, astfel încât să se maximizeze performanța infrastructurilor de gestionare a deșeurilor și să se realizeze progrese în îndeplinirea obiectivelor politicii UE în materie de deșeurii;
 - (iii) să introducă măsuri de ordin economic în gestionarea deșeurilor cu scopul de a stimula prevenirea producerii de deșeurii și reciclarea, în special prin perceperea unei taxe pe eliminarea deșeurilor, prin aplicarea unor sisteme de plată în funcție de cantitatea de deșeurii produsă și prin instituirea altor tipuri de stimulente în cadrul tarifelor plătite de gospodării.
- (b) **Comisia** ar trebui:
- (i) să condiționeze acordarea contribuției din partea UE de punerea în aplicare a acestor recomandări de către statele membre;
 - (ii) la aprobarea programelor operaționale, să solicite de la statele membre, în legătură cu principiul „poluatorul plătește”, aplicarea de către acestea a unor rate mai scăzute de contribuție financiară în acele cazuri în care tarifele plătite de gospodării pentru gestionarea deșeurilor nu acoperă costurile de funcționare și nici o parte semnificativă din costurile de amortizare ale infrastructurii de gestionare a deșeurilor municipale. Comisia ar trebui să aplice ea însăși acest principiu atunci când aprobă proiecte majore.

77. Îmbunătățirile aduse cadrului de reglementare și orientărilor UE au capacitatea de a contribui la maximizarea eficacității finanțării acordate în cadrul măsurilor structurale pentru infrastructuri de gestionare a deșeurilor municipale. Curtea a observat următoarele aspecte:

- (a) țintele stabilite în directivele UE referitoare la deșeuri nu pun accentul pe prevenirea producerii de deșeuri, deși prevenția este indicată ca primă opțiune în materie de gestionare a deșeurilor, conform Directivei privind deșeurile (a se vedea punctele 62-63);
- (b) lipsa de claritate a conceptului de tratare înainte de eliminare, care a avut drept rezultat adoptarea unor strategii diferite la nivel național și regional (a se vedea punctele 64-65);
- (c) inexistența unor standarde de calitate pentru compost la nivelul UE, în ciuda absenței sau a lipsei de uniformitate a standardelor disponibile la nivelul statelor membre, factori care au frânat dezvoltarea unei piețe a compostului (a se vedea punctele 66 și 67);
- (d) lipsa unor orientări privind metodologia care să fie utilizată pentru estimarea costurilor legate de închiderea depozitelor de deșeuri și de măsurile de întreținere ulterioară (a se vedea punctul 68).

RECOMANDAREA 4

Comisia ar trebui:

- (a) să propună ținte în materie de prevenire a producerii de deșeuri, în conformitate cu piramida ierarhiei de gestionare a deșeurilor stabilită la nivelul UE;
- (b) să clarifice conceptul de tratare înainte de eliminare, conținut în Directiva privind depozitele de deșeuri, pentru a asigura o abordare uniformă între statele membre;
- (c) să analizeze posibilitatea de a elabora, în cooperare cu statele membre, standarde de calitate pentru compost la nivelul UE, pentru a încuraja dezvoltarea unei piețe a compostului;
- (d) să pună la dispoziție orientări adecvate și să disemineze cele mai bune practici în ceea ce privește metodologia care să fie utilizată pentru estimarea garanției financiare care trebuie să acopere costurile legate de închiderea depozitelor de deșeuri și de măsurile de întreținere ulterioară.

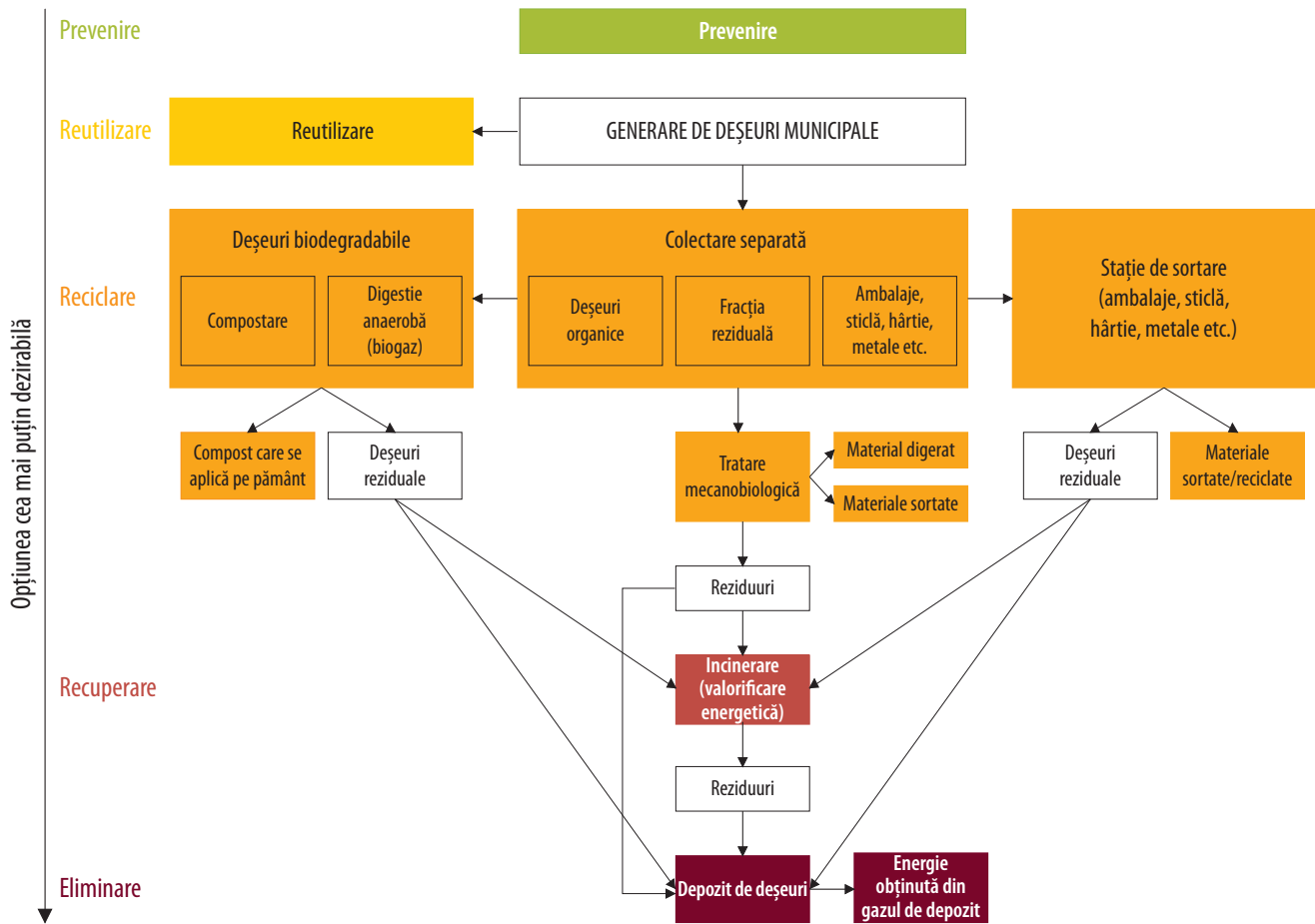
Prezentul raport a fost adoptat de Camera II, condusă de domnul Harald NOACK, membru al Curții de Conturi, la Luxemburg, în ședința sa din 24 octombrie 2012.

Pentru Curtea de Conturi

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Președinte

SISTEMUL DE GESTIONARE A DEȘEURILOR, DE LA SURSA ACESTORA LA ELIMINAREA FINALĂ

Note însoțitoare pentru diagramă

Conform Directivei privind deșeurile,

Prevenire: înseamnă măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc: cantitatea de deșeurii, impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și a sănătății populației sau conținutul de substanțe nocive al materialelor și al produselor.

Reutilizare: înseamnă orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeurii sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute.

Reciclare: înseamnă orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt transformate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include retratarea materialelor biodegradabile, dar nu include valorificarea energetică și conversia în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de umplere.

Valorificare (recuperare): înseamnă orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv, în întreprinderi sau în economie în general.

Eliminare: înseamnă orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie.

ASISTENȚA ACORDATĂ ÎN CADRUL MĂSURILOR STRUCTURALE PENTRU PROIECTE DE GESTIONARE A DEȘEURILOR

PERIOADA DE PROGRAMARE 2000-2006					
Statul membru	Fondul de coeziune (deșeuri urbane și industriale)	Fondul de coeziune (proiecte de mediu, legate de deșeuri)	FEDER	TOTAL	Procent din total
Spania	1 393 087 080	75 120 816	220 099 852	1 688 307 748	36,78
Grecia	365 649 728	0	297 647 168	663 296 896	14,45
Portugalia	385 910 757	8 908 090	51 652 744	446 471 591	9,73
Italia	0	0	313 677 576	313 677 576	6,83
Ungaria	176 848 871	27 958 830	15 167 782	219 975 483	4,79
Germania	0	0	197 557 502	197 557 502	4,30
Polonia	74 031 202	29 438 760	91 424 570	194 894 532	4,25
Lituania	90 372 374	16 563 950	1 446 008	108 382 332	2,36
România	0	107 489 325	0	107 489 325	2,34
Franța	0	0	103 931 777	103 931 777	2,26
Irlanda	6 903 275	0	80 617 000	87 520 275	1,91
Slovenia	62 572 651	20 331 730	0	82 904 381	1,81
Republica Cehă	47 345 000	0	16 328 485	63 673 485	1,39
Letonia	32 405 111	22 928 732	7 538 163	62 872 006	1,37
Cooperare transfrontalieră UE	0	0	56 691 788	56 691 788	1,24
Bulgaria	0	51 800 193	0	51 800 193	1,13
Cipru	0	28 722 415	0	28 722 415	0,63
Estonia	23 096 673	0	2 389 009	25 485 682	0,56
Slovacia	0	0	22 870 561	22 870 561	0,50
Regatul Unit	0	0	16 864 095	16 864 095	0,37
Malta	11 723 250	0	3 166 065	14 889 315	0,32
Cooperare interregională UE	0	0	13 985 683	13 985 683	0,30
Finlanda	0	0	6 222 300	6 222 300	0,14
Belgia	0	0	5 706 707	5 706 707	0,12
Țările de Jos	0	0	5 680 360	5 680 360	0,12
Danemarca	0	0	0	0	0
Luxemburg	0	0	0	0	0
Austria	0	0	0	0	0
Suedia	0	0	0	0	0
TOTAL UE	2 669 945 972	389 262 841	1 530 665 195	4 589 874 008	100,00

Sursa: Comisia Europeană.

PERIOADA DE PROGRAMARE 2007-2013		
Statul membru	Sumele alocate de UE	Procent din total
Polonia	1 311 253 636	21,01
România	792 840 872	12,71
Republica Cehă	520 258 572	8,34
Spania	462 015 554	7,40
Grecia	432 176 450	6,93
Slovacia	368 600 000	5,91
Ungaria	366 500 000	5,87
Italia	338 072 531	5,42
Bulgaria	300 521 138	4,82
Lituania	278 995 046	4,47
Portugalia	224 088 076	3,59
Slovenia	205 568 426	3,29
Franța	134 470 000	2,16
Letonia	129 500 000	2,08
Cipru	125 495 000	2,01
Estonia	70 302 813	1,13
Malta	55 250 000	0,89
Germania	47 745 110	0,77
Cooperare transfrontalieră UE	47 890 793	0,77
Regatul Unit	20 230 668	0,32
Irlanda	3 000 000	0,05
Belgia	2 382 219	0,04
Țările de Jos	2 667 500	0,04
TOTAL	6 239 824 404	100,00

Sursa: Comisia Europeană.

LISTA INFRASTRUCTURILOR SELECTATE ÎN VEDEREA AUDITULUI

Regiunea (statul membru)	Denumirea proiectului	Tipul de infrastructură de gestionare a deșeurilor	Fondul UE
Catalonia (Spania)	Stație de tratare mecano-biologică (Sant Adrià de Besòs)	Tratare mecano-biologică	Fondul de coeziune
Catalonia (Spania)	Construcția și adaptarea infrastructurilor de gestionare a deșeurilor municipale în Catalonia (Proiectul 17 – Extinderea și adaptarea depozitului de deșeurii din Alt Empordà)	Depozit de deșeurii	Fondul de coeziune
Catalonia (Spania)	Construcția și adaptarea infrastructurilor de gestionare a deșeurilor municipale în Catalonia (Proiectul 18 – Stația de compostare de la Gironés)	Stație de compostare	Fondul de coeziune
Sardinia (Italia)	Stație pentru producerea de compost de calitate (Serramanna)	Stație de compostare	FEDER (Programul operațional pentru Sardinia)
Sardinia (Italia)	Stație de digestie anaerobă (Villacidro)	Tratare mecano-biologică	FEDER (Programul operațional pentru Sardinia)
Sardinia (Italia)	Stație pentru selecția, stabilizarea și producția de combustibil alternativ obținut din deșeurii (Olbia)	Tratare mecano-biologică	FEDER (Programul operațional pentru Sardinia)
Apulia (Italia)	Stație de biostabilizare și compostare în Cerignola	Tratare mecano-biologică	FEDER (Programul operațional pentru Apulia)
Apulia (Italia)	Depozit de deșeurii (Cavallino)	Depozit de deșeurii	FEDER (Programul operațional pentru Apulia)
Apulia (Italia)	Stație de biostabilizare (Cavallino)	Tratare mecano-biologică	FEDER (Programul operațional pentru Apulia)
Apulia (Italia)	Protecția și regenerarea mediului prin dezvoltarea ciclului de gestionare a deșeurilor urbane (Brindisi)	Nu era în funcțiune la momentul desfășurării auditului	FEDER (Programul operațional pentru Apulia)
Andaluzia (Spania)	Stația de recuperare a ambalajelor și a deșeurilor din ambalaje din cadrul centrului integrat pentru tratarea deșeurilor solide municipale Monte Marta – Cónica (Sevilla)	Stație de sortare	Fondul de coeziune
Andaluzia (Spania)	Stație de recuperare și de compostare (Linares)	Tratare mecano-biologică	Fondul de coeziune
Andaluzia (Spania)	Amenajarea și închiderea unei celule vechi și construcția unei celule noi pentru un depozit de deșeurii solide municipale, Guadiel (Linares)	Depozit de deșeurii	Fondul de coeziune
Lisabona și Vale do Tejo (Portugalia)	Stație de sortare, RESITEJO	Stație de sortare	FEDER (Programul operațional pentru Lisabona și Vale do Tejo)
Lisabona și Vale do Tejo (Portugalia)	Construcția unei stații de recuperare a materiilor organice (VALORSUL)	Stație de digestie anaerobă	Fondul de coeziune
Nord (Portugalia)	Sistem multimunicipal pentru recuperarea și tratarea deșeurilor solide municipale (Vale do Douro Sul, RESIDOURO)	Stație de sortare	FEDER (Programul operațional pentru regiunea Nord)
Nord (Portugalia)	Sistem multimunicipal pentru recuperarea și tratarea deșeurilor solide municipale (Vale do Douro Sul, RESIDOURO)	Depozit de deșeurii	FEDER (Programul operațional pentru regiunea Nord)

Regiunea (statul membru)	Denumirea proiectului	Tipul de infrastructură de gestionare a deșeurilor	Fondul UE
Nord (Portugalia)	Reabilitarea ecologică a stației de tratare a deșeurilor solide municipale (Vale do Ave)	Stație de compostare	FEDER (Programul operațional pentru regiunea Nord)
Nord (Portugalia)	Gestionarea integrată a deșeurilor solide de către LIPOR - stație de recuperare a materiilor organice	Stație de compostare	Fondul de coeziune
Nord (Portugalia)	Sistem multimunicipal pentru recuperarea și tratarea deșeurilor solide municipale (Baixo Tâmega)	Stație de sortare	Fondul de coeziune
Nord (Portugalia)	Sistem multimunicipal pentru recuperarea și tratarea deșeurilor solide municipale (Baixo Tâmega)	Depozit de deșeuri	Fondul de coeziune
Nord-Est (România)	Programul de gestionare a deșeurilor Piatra Neamț	Stație de compostare	Fondul de coeziune (fostul ISPA)
Nord-Est (România)	Programul de gestionare a deșeurilor Piatra Neamț	Stație de sortare	Fondul de coeziune (fostul ISPA)
Nord-Est (România)	Programul de gestionare a deșeurilor Piatra Neamț	Depozit de deșeuri	Fondul de coeziune (fostul ISPA)
Sud-Vest (România)	Sistem integrat de gestionare a deșeurilor municipale (Râmnicu Vâlcea)	Stație de compostare	Fondul de coeziune (fostul ISPA)
Sud-Vest (România)	Sistem integrat de gestionare a deșeurilor municipale (Râmnicu Vâlcea)	Depozit de deșeuri	Fondul de coeziune (fostul ISPA)
Programe operaționale FEDER suplimentare care au fost examinate, dar din cadrul cărora nu a fost selectată nicio infrastructură în vederea auditului			
Catalonia (Spania)	Document unic de programare pentru Catalonia, 2000-2006		
Andaluzia (Spania)	Programul operațional pentru Andaluzia, 2000-2006		
Castilia La Mancha (Spania)	Programul operațional pentru Castilia La Mancha, 2000-2006		
Comunidad de Madrid (Spania)	Document unic de programare pentru Comunidad de Madrid, 2000-2006		
Madeira (Portugalia)	Programul operațional pentru Madeira, 2000-2006		
Sicilia (Italia)	Programul operațional pentru Sicilia, 2000-2006		

Sursa: Curtea de Conturi Europeană.

COMPARAȚIE ÎNTRE RATELE DE CONTRIBUȚIE ACORDATE ȘI RATELE CARE IAU ÎN CONSIDERARE GRADUL DE ACOPERIRE DE CĂTRE TARIFELE PLĂTITE DE GOSPODĂRII A COSTURILOR DE FUNCȚIONARE

Infrastructura	Procentul din costul total acoperit de tarife	Procentul din costurile de funcționare acoperit de tarife	Rata de contribuție aplicată	Ratele propuse de contribuție care ar trebui aplicate ³	Anul de referință
ES-CA1	40 %	42 %	80 %	50 %	2010
ES-CA2	56 %	59 %	80 %	50 %	2010
ES-CA3	76 %	80 %	80 %	50 %	2010
IT-SA1	78 %	84 %	50 %	40 %	2009
IT-SA2	77 %	83 %	50 %	40 %	2009
IT-SA3	78 %	84 %	50 %	40 %	2009
IT-PU1	96 %	100 %	50 %	40 %	2009
IT-PU2 și 3	85 %	91 %	50 %	40 %	2009
IT-PU4	Nu se aplică. Proiectul nu era dat în funcțiune la momentul vizitei de audit.				
ES-AN1	Nu se aplică. Costurile de funcționare și de amortizare ale stației de sortare sunt acoperite de societățile care au introdus ambalajele pe piață.				
ES-AN2 și 3	83 %	88 %	80 %	50 %	2009
PT-LVT1	55 %	66 %	75 %	50 %	2010
PT-LVT2 ¹	0 %	0 %	50 %	50 %	2010
PT-NO1 și 2	27 %	33 %	75 %	50 %	2010
PT-NO3	73 %	88 %	75 %	50 %	2010
PT-NO4	68 %	82 %	50 %	50 %	2010
PT-NO5 și 6	24 %	29 %	85 %	50 %	2010
RO-PN1, 2 și 3	Nu există informații.	73 %	75 %	50 %	2010
RO-RV1 și 2	Nu există informații.	89 % ²	75 %	50 %	2010

¹ Curții nu i s-au pus la dispoziție informații decât pentru două dintre cele trei municipalități pentru care solicitase informații.

² Nu sunt incluse costurile de funcționare ale depozitului de deșeurii și ale stației de compostare.

³ Pe baza documentului *Technical paper 1 – Application of the polluter pays principle – Differentiating the rates of Community assistance for Structural Funds, Cohesion Fund and ISPA infrastructure operations* (Documentul tehnic 1 – Aplicarea principiului „poluatorul plătește” – Diferențierea ratelor de contribuție comunitară pentru acțiunile privind infrastructurile finanțate prin fondurile structurale, Fondul de coeziune și ISPA) (6.12.1999). În acest document sunt propuse ratele de contribuție financiară care ar trebui aplicate.

Sursa: Curtea de Conturi Europeană, pe baza datelor disponibile la nivelul serviciilor Comisiei și la nivelul statelor membre.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

SINTEZĂ

III.

În cadrul proiectelor cofinanțate prin politica de coeziune, Comisia nu a avut competența de a verifica dacă acestea au un caracter adecvat și de a evalua pe fond planurile de gestionare a deșeurilor sau de a impune includerea de măsuri de sprijin.

În momentul aprobării proiectelor și al punerii în aplicare a acestora, colectarea separată nu era o cerință impusă de legislația UE.

Comisia a propus condiționalități *ex-ante* pentru politica de coeziune pentru perioada 2014-2020.

III. (a)

Comisia recunoaște că problemele referitoare la conceptul de tratare și la costurile legate de închiderea depozitului și de măsurile de întreținere ulterioară (post-tratare) sunt probleme sistemice care necesită o abordare globală, care vor determina dezvoltarea în continuare a jurisprudenței și în legătură cu care vor avea loc, după caz, discuții tehnice.

În conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [COM(2011) 571 final], Comisia va elabora politici care vizează reducerea la minimum a depozitării deșeurilor și creșterea gradului de reciclare. În acest sens, punerea în aplicare a unor instrumente economice, cum ar fi taxele pe depozitarea deșeurilor, sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeurii produsă, în corelație cu colectarea separată a deșeurilor, este considerată extrem de importantă pentru succesul strategiei.

III. (b)

În anii ulterioari perioadei care a făcut obiectul auditului Curții de Conturi, s-au făcut progrese în colectarea și evaluarea datelor privind deșeurile.

În ceea ce privește deșeurile municipale, Comisia a instituit, începând din 1995, un sistem pentru colectarea și compilarea datelor la nivel național pe bază voluntară și aplică cadrul de calitate pentru statisticile oficiale. Comisia a pus în aplicare un sistem voluntar pentru elaborarea de statistici la nivel regional, începând din 2010.

În perioada analizată de Curtea de Conturi (2000-2009), cantitatea de deșeurii municipale generate pe cap de locuitor a crescut în 16 state membre, a scăzut în 9 state membre și a rămas neschimbată în 2 state membre.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

III. (c)

În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, unul dintre criteriile condiționalității *ex-ante* referitoare la deșeuri, propuse pentru 2014-2020, impune statelor membre să prezinte planuri de gestionare a deșeurilor care respectă cerințele prevăzute de Directiva-cadru privind deșeurile din 2008, astfel încât statele membre nu vor mai putea să înainteze rapoarte incomplete și să beneficieze, în același timp, de măsuri structurale.

IV. (a)

O condiționalitate *ex-ante* legată de dispozițiile Directivei-cadru privind deșeurile este inclusă în Propunerea de Regulament al Comisiei de stabilire a unor dispoziții comune¹ pentru perioada de programare 2014-2020.

IV. (b)

Comisia susține această recomandare și încurajează statele membre să creeze baze de date publice privind gestionarea deșeurilor. Cadrul este oferit de propunerea Comisiei privind un sistem partajat de informații referitoare la mediu (SPIM)².

IV. (c)

Colectarea separată va deveni o obligație legală pentru o serie de fluxuri de deșeuri (cu excepția deșeurilor biodegradabile) începând din anul 2015.

În conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [(COM (2011) 571 final)], Comisia va elabora politici care vizează reducerea la minimum a depozitării deșeurilor și creșterea gradului de reciclare. În acest sens, punerea în aplicare a unor instrumente economice, cum ar fi taxele pe depozitarea deșeurilor, sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă, în corelație cu colectarea separată a deșeurilor, este considerată extrem de importantă pentru succesul strategiei.

Comisia a propus o condiționalitate *ex-ante* pentru politica de coeziune pentru perioada 2014-2020. În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, unul dintre criteriile condiționalității referitoare la deșeuri impune statelor membre să stabilească planuri de prevenire a generării deșeurilor, astfel cum prevede articolul 29 din Directiva-cadru privind deșeurile din 2008.

Pentru proiectele generatoare de venituri, Comisia aplică în prezent principiul „poluatorul plătește”, precum și un nivel redus de asistență, utilizând o abordare de ansamblu care ia în considerare accesibilitatea și eficacitatea.

IV. (d)

Actuala Directivă-cadru (2008/98/CE) privind deșeurile stabilește cerințele obligatorii din punct de vedere juridic referitoare la ierarhia acțiunilor de gestionare a deșeurilor, colectarea separată, obiectivele în materie de reciclare, planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor.

În iunie 2012, Comisia a publicat orientări privind cerințele cheie ale directivei în cauză³.

Revizuirea planificată pentru 2014 a Directivei-cadru privind deșeurile ar trebui să se concentreze asupra obiectivelor pentru 2020 în materie de prevenire a generării deșeurilor, precum și asupra revizuirii obiectivelor în materie de reciclare pentru 2020. Aceasta va fi legată de revizuirea obiectivelor în materie de reducere a depozitării deșeurilor biodegradabile, stabilite de Directiva privind depozitele de deșeuri, care vizează evitarea depozitării deșeurilor reciclabile, revizuire care este, de asemenea, prevăzută pentru 2014.

Comisia are în vedere elaborarea unor criterii privind încetarea statutului de deșeu pentru deșeurile biodegradabile. Acest lucru ar trebui să contribuie la producerea de compost cu calitate aprobată.

¹ COM(2011) 615 final/2, 6.10.2011, astfel cum a fost modificată la 14.3.2012 și 11.9.2012

² <http://ec.europa.eu/environment/seis/>

³ http://ec.europa.eu/environment/waste/framework/pdf/guidance_doc.pdf

RĂSPUNSURILE COMISIEI

INTRODUCERE

7.

În comparație cu Directiva-cadru privind deșeurile din 1975, Directiva-cadru privind deșeurile din 2008 **consolidează** ierarhia deșeurilor și principiul „poluatorul plătește”.

Răspunsul comun al Comisiei la observațiile 10 și 11

Există două tipuri principale de finanțare europeană: fonduri gestionate în mod centralizat și direct de către Comisia Europeană – de exemplu, pentru cercetare – și fonduri a căror gestionare este partajată între UE și statele membre, de exemplu, fondurile structurale și Fondul de coeziune. Pentru fondurile gestionate de ambele părți, statele membre pun în aplicare programe la nivel național. Ulterior, statele membre alocă fondurile beneficiarilor finali (de exemplu, întreprinderi, agricultori, autorități locale etc.). Statul membru este principalul responsabil pentru crearea unui sistem de gestionare și control care să respecte cerințele regulamentelor, garantând astfel funcționarea eficientă a sistemului, precum și prevenirea, identificarea și rectificarea erorilor. Comisia joacă rolul de supraveghetor, asigurându-se că normele după care funcționează sistemul de gestionare și control sunt conforme cu cerințele. Acest lucru se realizează prin verificarea funcționării eficiente a sistemului și, dacă este necesar, efectuarea de corecții financiare.

Responsabilitatea principală pentru selectarea, punerea în aplicare și monitorizarea proiectelor FEDER revine statelor membre.

SFERA ȘI ABORDAREA AUDITULUI

17.

Una dintre țările incluse în eșantion, România, nu făcea parte din UE în perioada 2000-2006, aceasta devenind stat membru în anul 2007. Pentru țările aflate în etapa de preaderare s-a aplicat regulamentul ISPA.

OBSERVAȚII

Răspuns comun la observațiile 20 și 21

Dintre cele douăzeci și șase de proiecte incluse în eșantion, toate au primit cofinanțare în perioada 2000-2006. Cinci au fost cofinanțate de ISPA, zece din Fondul de coeziune, iar restul din FEDER, însă nu ca proiecte majore. Prin urmare, acestea nu au fost supuse unei evaluări *ex-ante* de către serviciile Comisiei. Pentru proiectele în cauză, în conformitate cu principiile gestionării partajate, autoritățile naționale de gestionare au responsabilitatea de a evalua cererile de grant, de a decide valoarea grantului și de a urmări punerea în aplicare a proiectului.

24.

Utilizarea excesivă a unor stații de sortare este, de asemenea, asociată uneori cu schimbări semnificative și neașteptate în activitatea economică și în comportamentul persoanelor în ceea ce privește sortarea deșeurilor, care nu au putut fi anticipate.

25. (a)

Astfel cum se menționează în răspunsul la observația 24, este dificil să se prevadă compoziția deșeurilor colectate. La rândul său, acest fenomen are consecințe asupra performanței în ceea ce privește producerea de compost. Cu toate acestea, performanța ar trebui să fie evaluată global: de exemplu, în cadrul unuia dintre proiecte, statul membru a declarat că gradul sporit de biodegradabilitate a deșeurilor a condus la reducerea cantității de compost produse, determinând, în schimb, producerea de biogaz.

25. (b)

Comisia face trimitere la răspunsul furnizat la observația 24.

Pentru proiectele finanțate de ISPA/Fondul de coeziune, îndeplinirea obiectivelor proiectului este verificată în raport cu obiectivele (stabilite în decizia Comisiei) de către serviciile Comisiei, în timpul procedurilor de închidere a proiectului.

Serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi și vor ține seama de aceasta în timpul procedurilor de închidere a proiectului, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statul membru.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

25. (c)

Nu există obligații legale impuse de UE statelor membre cu privire la stabilirea de standarde pentru compost, deoarece acestea nu au fost specificate de către legiuitor.

Nu există standarde armonizate pentru compost la nivelul UE. Vă rugăm să consultați Comunicarea din 2010 a Comisiei privind viitoarele etape ale gestionării deșeurilor biologice în Uniunea Europeană – COM(2010) 235 final, la adresa: <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>. În special, Comisia are în vedere elaborarea de criterii privind încetarea statutului de deșeu pentru deșeurile biodegradabile⁴.

25. (d)

Pentru cele două proiecte care funcționează sub capacitate, serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi și vor ține seama de aceasta în timpul procedurii de închidere a proiectelor, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statul membru.

Utilizarea excesivă este extrem de limitată într-unul din cazurile menționate. În plus, statul membru a informat Comisia că planurile actuale prevăd crearea unui nou centru de compostare pentru a răspunde necesităților din regiune. În cel de-al doilea caz, în pofida creșterii capacității centrului, există o creștere a producției de deșeuri.

26.

Sustenabilitatea acțiunii cofinanțate de UE este un principiu esențial al sprijinului oferit de UE. Statele membre trebuie să garanteze că proiectele sunt operaționale, funcționale și respectă politicile UE:

- În contextul încheierii programelor FEDER, statele membre au obligația de a transmite Comisiei, odată cu documentele de încheiere, o listă a proiectelor neîncheiate și neoperaționale și dispun de până la doi ani (31.12.12) pentru a transmite informațiile cu privire la finalizarea proiectelor respective. În cazul în care, până la această dată, proiectele nu sunt încă finalizate, Comisia se va asigura că statul membru recuperează fondurile în cauză sau va aplica corecții financiare.
- În cazul Fondului de coeziune, procesul de închidere prevede obligativitatea prezentării datelor referitoare la investiție în raportul final care cuprinde o evaluare inițială a posibilității obținerii rezultatelor preconizate. Pentru o perioadă de trei ani de la efectuarea plății finale de către Comisie, autoritățile statului membru responsabil trebuie să furnizeze toate documentele justificative privind cheltuielile și verificările proiectului.

Proiectul desfășurat în Puglia se află pe lista proiectelor neîncheiate/neoperaționale. În plus, ca urmare a solicitării de informații din partea Comisiei, autoritatea de gestionare a programului operațional pentru Puglia 2000-2006 a informat serviciile Comisiei la 7.3.2012 cu privire la faptul că, între timp, contractul pentru realizarea proiectului IT-PU4 a fost atribuit și a intrat în vigoare la 20.7.2012.

27. (b)

Potrivit declarațiilor statului membru, obiectivele proiectului nu includeau producerea de compost, ci de deșeuri stabilizate sau de compost fără specificarea provenienței (deșeuri). Având în vedere structura centralei, proiectul nu putea fi autorizat pentru producerea unui compost de calitate (materii prime secundare) la scară industrială, ci numai ca experiment, astfel cum a fost cazul în momentul inspecției Curții de Conturi la fața locului. Prin urmare, se anticipează că deșeurile produse nu respectă cerințele legale ale statului italian în materie de îngrijămintă.

⁴ Comunicarea concluzionează că „Trebuie să se stabilească standarde pentru compost și digestat, pentru a permite libera lor circulație pe piața internă, precum și pentru a autoriza utilizarea lor fără a se recurge la monitorizarea și controlul suplimentar al solurilor pe care sunt utilizate.” (p. 7). Procedura de „încetare a statutului de deșeu” prevăzută de Directiva-cadru privind deșeurile ar putea fi metoda cea mai eficientă de stabilire a unor astfel de standarde. Comisia inițiază activitatea de evaluare a bazei tehnice pentru o posibilă propunere. Standardele pentru compost sunt în curs de elaborare în contextul criteriilor de încetare a statutului de deșeu (proiectele tehnice sunt pregătite pentru a fi adoptate pe parcursul anului 2013, dacă este cazul). Pentru mai multe informații cu privire la evoluțiile recente, a se consulta: <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.html>

RĂSPUNSURILE COMISIEI

Caseta 4 – Primul paragraf

Serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi pentru cele patru stații și vor ține seama de aceasta în timpul procedurii de închidere a proiectelor, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statele membre (a se vedea, de asemenea, răspunsul la observația 26).

Caseta 4 – Al treilea paragraf

În ceea ce privește stația de sortare și compostare din Linares, în Spania, statul membru a declarat, ca răspuns la observația Curții de Conturi, că nivelul scăzut de îndeplinire a obiectivelor s-a datorat, între altele, unor probleme de ordin tehnic cauzate de condițiile hidrologice. Procesul de compostare a fost oprit pentru a se efectua lucrări menite să țină sub control condițiile hidrologice. Acest fapt a avut, de asemenea, un impact asupra cantității de deșeuri care a trebuit să fie trimisă spre depozitare. Potrivit declarațiilor statului membru, au fost întreprinse lucrări în vederea soluționării problemelor.

28.

Obiectivele în materie de reducere a cantității de deșeuri biodegradabile trimise către depozitele de deșeuri trebuie să fie îndeplinite la nivel național. Primul obiectiv a fost stabilit în iulie 2006. Comisia investighează, în prezent, punerea în aplicare a obiectivelor actuale în materie de reducere a cantității de deșeuri trimise spre depozitare, lansând, în consecință, cazuri EU-Pilot⁵.

28. (a)

În cazul unui depozit fără sistem de pretratare, doar 31% din deșeurile depozitate conțineau substanțe organice. În plus, proporția populației care nu a avut acces la colectarea separată a deșeurilor organice a scăzut de la 69% la 35% în 2010. Prin urmare, conținutul de deșeuri organice trimise spre depozitare a scăzut.

În orice caz, serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi și vor ține seama de aceasta în timpul procedurii de închidere a proiectelor, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statele membre (a se vedea, de asemenea, răspunsul la observația 26).

⁵ EU Pilot este un sistem de schimb de informații între Comisie și statele membre care urmărește să găsească soluții pentru posibile încălcări ale legislației UE, fără a fi necesar să se inițieze proceduri de constatare a nedeplinirii obligațiilor.

28. (b)

În cazul unui depozit, potrivit informațiilor furnizate de statul membru, performanța a fost, printre altele, afectată de condițiile hidrologice, dar s-au efectuat lucrări pentru a se remedia problemele.

Pentru cealaltă unitate, statul membru a informat Comisia că volumul semnificativ de deșeuri nediferențiate provenite din afara zonei afectează performanța.

29.

Comisia face trimitere la răspunsul furnizat la observația 26 pentru stația care nu fusese încă pusă în funcțiune la momentul auditului.

Răspuns comun la observația 30 și la caseta 5

Se ia notă de aceste constatări. Dacă s-au încălcat dispozițiile relevante referitoare la controlul gazului de depozit din Directiva privind depozitele de deșeuri, Comisia va investiga problema împreună cu statele membre în cauză, prin intermediul sistemului EU Pilot.

În ceea ce privește proiectul italian menționat în caseta 5, serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi și vor ține seama de aceasta în timpul procedurii de închidere a proiectului, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statul membru (a se vedea, de asemenea, răspunsul la observația 26).

Cât despre proiectul din România menționat în caseta 5, Comisia remarcă faptul că, atunci când au fost evaluate documentele prezentate de către autoritățile române pentru a îndeplini condițiile specifice prevăzute la articolul 8 din Memorandumul de finanțare, permisul de mediu emis pentru proiectul ISPA de către autoritatea națională competentă prevedea „instalații de colectare și de ardere a gazului de depozit” pentru noul depozit de deșeuri, precum și un program de monitorizare a „cantității și calității gazului de depozit pe secțiuni reprezentative ale depozitului de deșeuri”.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

Răspuns comun la observațiile 31 și 32

Directiva privind depozitele de deșeuri nu prevede respectarea unor limite cantitative pentru mirosul emis, însă include o cerință generală⁶ adresată operatorilor depozitelor de deșeuri de a reduce la minimum efectele neplăcute precum mirosul. Pentru unul dintre proiecte, s-a prevăzut echipament suplimentar (mai multe ventilatoare și un filtru biologic) pentru a se evita problemele olfactive, conform permisului relevant la nivel național.

Serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi și vor ține seama de aceasta în timpul procedurii de închidere a proiectului, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statul membru (a se vedea, de asemenea, răspunsul la observația 26).

Răspuns comun la observațiile 33 și 34

Comisia recunoaște că problema referitoare la costurile de închidere și de întreținere ulterioară este o problemă sistemică ce necesită o abordare globală.

Comisia va iniția discuții cu statele membre la nivel tehnic.

În cadrul politicii de coeziune, formularul de cerere pentru 2007-2013 pentru proiecte majore cerea solicitanților să demonstreze că costurile de exploatare și de întreținere, inclusiv costurile de înlocuire, vor fi acoperite pentru o perioadă de referință dată, pentru a se asigura sustenabilitatea proiectului. Valoarea reziduală, care poate fi definită ca valoarea de lichidare virtuală, trebuie, de asemenea, să fie luată în considerare în analiza financiară a proiectelor majore.

Serviciile Comisiei iau notă de observația Curții de Conturi și vor ține seama de aceasta în timpul procedurii de închidere a proiectului, atunci când vor verifica informațiile furnizate de statul membru.

Răspuns comun la observațiile 37 și 38

Nu există, din punct de vedere juridic, obligația de raportare la nivel regional: directivele și cerințele lor, inclusiv obiectivele, se adresează statelor membre.

Statele membre trebuie să prezinte rapoarte privind progresele realizate în ceea ce privește realizarea obiectivelor în materie de reciclare și recuperare pentru deșeurile municipale la nivel național, în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile din 2008, raportarea începând în 2012.

Cu toate acestea, Comisia a organizat colectarea de statistici regionale privind deșeurile municipale la nivelul UE ca nouă activitate în 2010. Comisia pune în aplicare cadrul de calitate, astfel cum a fost instituit pentru elaborarea de statistici anuale privind deșeurile municipale, care sunt elaborate începând din 1995.

Datele privind deșeurile municipale sunt furnizate de către statele membre în mod voluntar, în cadrul programului de lucru statistic anual al Comisiei.

Statele membre ar trebui să înainteze rapoarte în mod periodic cu privire la realizarea obiectivelor stabilite în directivele UE specifice referitoare la fluxul de deșeuri.

Comisia lucrează permanent la îmbunătățirea calității datelor prin elaborarea de documente de orientare, materiale de instruire și prin organizarea de ateliere de lucru cu producătorii de date din statele membre.

Pe site-ul internet al Comisiei se găsesc statistici privind deșeurile și indicatorii asociați:
<http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

⁶ În anexa I, punctul 5.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

Răspuns comun la observațiile 40 și 41

Legislația UE aplicabilă pe parcursul perioadei de audit nu conține nicio cerință juridică privind colectarea separată. Directiva-cadru privind deșeurile din 2008 prevede obligația statelor membre de a organiza colectarea separată, cel puțin pentru hârtie, sticlă, metal și plastic, până în 2015. Ierarhia deșeurilor, obligatorie din punct de vedere juridic, plasează depozitele de deșeuri pe ultimul loc printre opțiunile de tratare și gestionare a deșeurilor. În conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [COM (2011) 571 final], până în 2020, depozitarea deșeurilor ar trebui să fie limitată la deșeurile nereciclabile și de unică folosință. În final, obiectivele în materie de depozitare a deșeurilor sunt stabilite la nivel național, și nu la nivel regional.

42.

Astfel cum se explică în nota de subsol a Curții de Conturi, obiectivele relevante prevăzute în legislația UE privind deșeurile sunt stabilite la nivel național.

43. (b)

Comisia a inițiat acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, printre altele, împotriva celor patru state membre supuse auditului, pentru existența unor depozite ilegale de deșeuri pe teritoriul acestora.

44.

Comisia inițiază acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de fiecare dată când se descoperă astfel de practici ilegale.

44. (a)

În momentul punerii în aplicare a proiectelor, nu exista nicio cerință juridică a UE privind colectarea separată a deșeurilor biodegradabile.

Articolul 22 din Directiva-cadru privind deșeurile din 2008 încurajează statele membre să realizeze colectarea separată a deșeurilor biologice, însă nu este vorba despre o obligație juridică.

47.

Măsurile de publicitate, inclusiv campanii de sensibilizare promovate direct de către operatorul sistemului, sunt obligatorii pentru toate proiectele cofinanțate de FEDER sau din Fondul de coeziune. Pentru proiectele în cadrul Fondului de coeziune din perioada 2000-2006, respectarea acestei condiții a fost verificată la închidere pe baza rapoartelor finale.

48. (b)

Autoritățile competente naționale/reionale/locale au responsabilitatea de a garanta desfășurarea de campanii de informare menite să sporească gradul de sensibilizare a populației cu privire la practicile de gestionare a deșeurilor și la infrastructura disponibilă. Cu toate acestea, se știe că sunt necesare eforturi susținute pentru a asigura participarea deplină a populației, care ar garanta succesul colectării deșeurilor și al gestionării deșeurilor, în general.

De asemenea, România a obținut o derogare de patru ani de la îndeplinirea obiectivelor în materie de reducere a cantității de deșeuri biodegradabile trimise către depozitele de deșeuri și, prin urmare, trebuie să atingă obiectivele abia în 2020.

50.

Comisia face trimitere la răspunsul furnizat la observația 44 litera (a).

52.

Comisia face trimitere la răspunsul furnizat la observația 44 litera (a).

Legislația europeană în materie de deșeuri nu prevede obligativitatea adoptării de standarde pentru compost.

În plus, criteriile de încetare a statutului de deșeu pentru deșeurile biodegradabile sunt analizate în prezent de către Comisie.

Răspuns comun la observația 53 literele (a) și (b)

Comisia este de acord cu faptul că utilizarea instrumentelor economice va ajuta statele membre în punerea în aplicare a principiului „poluatorul plătește”, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene⁷.

Aceste instrumente economice vor sprijini statele membre să atingă obiectivele stabilite în Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [COM (2011) 571 final]. Experiența statelor membre cu cele mai bune rezultate a arătat că instrumentele economice adecvate sunt esențiale pentru îmbunătățirea performanțelor acestora în materie de gestionare a deșeurilor. „Rețeta” pentru gestionarea deșeurilor este simplă: primele etape din ierarhia deșeurilor trebuie să devină mai atractive din punct de vedere economic pentru operatori și mai avantajoase pentru cetățeni, de exemplu prin introducerea de sisteme de plată în funcție de deșeurile generate.

⁷ Un studiu recent (http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/final_report_10042012.pdf) realizat la cererea Comisiei sugerează că instrumentele economice (de exemplu, taxele pe depozitarea deșeurilor, răspunderea extinsă a producătorului și sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă) sunt utile și eficiente pentru atingerea obiectivelor în materie de reciclare.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

55.

În conformitate cu cadrul de reglementare privind fondurile structurale, statele membre nu aveau nicio obligație de a furniza informații privind astfel de instrumente.

În perioadele 2000-2006 și 2007-2013, legiuitorul nu a inclus în finanțarea prin politica de coeziune niciun mecanism de condiționalitate *ex-ante* (astfel cum se prevede în prezent pentru perioada 2014-2020) ca instrument juridic de punere în aplicare, ceea ce permite respingerea unui proiect pe motive de măsuri de sprijin insuficiente, cum ar fi măsuri financiare.

55. (a)

În special, Directiva-cadru privind deșeurile din 1975 nu prevedea niciun fel de cerințe cu privire la utilizarea instrumentelor economice. Cu toate acestea, Directiva-cadru privind deșeurile din 2008 prevede că statele membre **pot** descrie utilizarea instrumentelor economice în planurile lor de gestionare a deșeurilor.

56.

Nu existau dispoziții legale specifice în regulamentele privind politica de coeziune care să stabilească o legătură între finanțarea din partea UE și dispoziții privind rapoartele de implementare din legislația europeană în materie de deșeurii.

Comisia a propus condiționalități *ex-ante* pentru politica de coeziune pentru perioada 2014-2020. În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, un criteriu privind condiționalitatea deșeurilor impune statelor membre să prezinte planuri de gestionare a deșeurilor care respectă cerințele prevăzute de Directiva-cadru privind deșeurile din 2008, astfel încât statele membre nu vor mai putea să furnizeze rapoarte incomplete și să beneficieze, în același timp, de măsuri structurale.

Răspuns comun la observațiile 57, 58 și 59

Comisia ține seama de principiul „poluatorul plătește” pentru Fondul de coeziune și proiectele majore, prin includerea tarifelor (tarifele de utilizare) în calcularea ratei de asistență.

Aplicarea acestui principiu trebuie să fie analizată în legătură cu „principiul accesibilității”. Pentru proiectele generatoare de venituri, nivelul asistenței acordate se bazează pe o abordare echilibrată care ține seama de mai multe elemente, cum ar fi principiul „poluatorul plătește”, tarife accesibile și eficiența, în cadrul analizei costurilor și beneficiilor generale, astfel cum se specifică în Ghidul privind analiza cost-beneficiu, publicat de Comisie în 2002 și actualizat în 2008.

Documentul tehnic 1 privind Aplicarea principiului „poluatorul plătește”, publicat în 1999, încurajează o aplicare mai extinsă a principiului prin diferențierea ratelor de asistență din partea UE, evitându-se, în același timp, stabilirea de rate de asistență mai scăzute pentru statele membre care integrează principiul „poluatorul plătește” în operațiunile cofinanțate decât cele pentru statele membre care nu procedează astfel. Documentul tehnic oferă doar orientări la scară largă. În acesta se afirmă că aplicarea principiului „trebuie să fie compatibilă cu obiectivele în materie de coeziune economică și socială”, că „dezvoltarea acestuia ar trebui să fie progresivă” și că „acesta ar trebui să țină seama de acceptarea socială a tarifării”. Se subliniază, de asemenea, în mod explicit, că „este important așadar să nu se analizeze aplicarea principiului „poluatorul plătește” în mod izolat”. Prin urmare, documentul lasă loc pentru o adaptare a ratei de asistență sugerate, pe baza condițiilor specifice fiecărui proiect.

60.

Conform articolului 14 din Directiva-cadru privind deșeurile, costurile legate de gestionarea deșeurilor trebuie să fie suportate de producătorul inițial de deșeurii, care urmează să fie stabilit la nivel național.

63.

Statele membre sunt invitate să adopte programe de prevenire a generării de deșeurii până la 12.12.2013. În plus, prevenirea generării de deșeurii va fi abordată de Comisie în conformitate cu articolul 9 din Directiva-cadru privind deșeurile, care prevede că, până la sfârșitul anului 2014, Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului rapoarte însoțite, dacă este cazul, de propuneri legislative privind, printre altele, prevenirea generării de deșeurii și obiectivele în materie de decuplare pentru 2020.

Răspuns comun la observațiile 64 și 65

Tratarea deșeurilor trebuie să reducă cât de mult posibil efectele negative ale deșeurilor asupra mediului și sănătății umane, respectând, în același timp, principiile de eficiență în utilizarea resurselor. Comisia recunoaște că problema referitoare la conceptul de tratare este o problemă sistematică, ce necesită o abordare globală.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Comisia a inițiat o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei pentru trimiterea de deșeuri netratate către un depozit de deșeuri (care nu face parte din eșantionul Curtii de Conturi), care se află în stadiul de aviz motivat. Această acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor ar putea ajunge la Curtea Europeană de Justiție; în acest caz, Comisia se așteaptă ca, în hotărârea sa, Curtea de Justiție să clarifice sensul noțiunii de „tratate”, astfel cum se prevede în Directiva privind depozitele de deșeuri.

În eventualitatea în care cazul nu va ajunge la Curtea Europeană de Justiție, Comisia are în vedere soluționarea problemei la nivel tehnic împreună cu statele membre, într-o primă etapă.

Răspuns comun la observațiile 66 și 67

Nu există obligații legale impuse de UE statelor membre cu privire la elaborarea de standarde pentru compost, deoarece acestea nu au fost specificate de către legiuitor.

Comunicarea din 2010 a Comisiei stabilește viitoarele etape ale gestionării deșeurilor biologice în Uniunea Europeană [COM(2010) 235 final]⁸.

68.

Comisia recunoaște că problema referitoare la costurile legate de închidere și de măsurile de întreținere ulterioară este o problemă sistemică, ce necesită o abordare globală. Comisia va iniția discuții la nivel tehnic cu statele membre.

⁸ Comunicarea concluzionează că „Trebuie să se stabilească standarde pentru compost și digestat, pentru a permite libera lor circulație pe piața internă, precum și pentru a autoriza utilizarea lor fără a se recurge la monitorizarea și controlul suplimentar al solurilor pe care sunt utilizate.” (p. 7), <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>. Procedura de „încetare a statutului de deșeu” prevăzută de Directiva-cadru privind deșeurile ar putea fi metoda cea mai eficientă de stabilire a unor astfel de standarde. Comisia începe activitatea de evaluare a fundamentelor tehnice pentru o posibilă propunere. Standardele pentru compost sunt în curs de elaborare în contextul criteriilor de încetare a statutului de deșeu (proiectele tehnice sunt pregătite pentru a fi adoptate pe parcursul anului 2013, dacă este cazul). Pentru mai multe informații cu privire la evoluțiile recente, a se consulta: <http://susproc.jrc.ec.europa.eu/activities/waste/index.htm>

69.

În cadrul proiectelor cofinanțate prin politica de coeziune, nu exista nicio obligație legală pentru Comisie cu privire la verificarea caracterului adecvat și la evaluarea pe fond a planurilor de gestionare a deșeurilor sau cu privire la impunerea includerii de măsuri de sprijin la evaluarea programelor operaționale.

La momentul aprobării proiectelor și al punerii în aplicare a acestora, colectarea separată nu era o cerință juridică a UE.

Comisia a propus condiționalități *ex-ante* pentru politica de coeziune pentru perioada 2014-2020. În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, unul dintre criteriile condiționalității referitoare la deșeuri impune statelor membre să prezinte planuri de gestionare a deșeurilor care respectă cerințele prevăzute de Directiva-cadru privind deșeurile din 2008, astfel încât statele membre nu vor mai putea să înainteze rapoarte incomplete și să beneficieze, în același timp, de măsuri structurale.

În conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [COM(2011) 571 final], Comisia va elabora politici care vizează reducerea la minimum a depozitării deșeurilor și creșterea gradului de reciclare. În acest sens, punerea în aplicare a unor instrumente economice, cum ar fi taxele pe depozitarea deșeurilor, sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă, în corelație cu colectarea separată a deșeurilor, este considerată extrem de importantă pentru succesul strategiei.

Răspuns comun la observația 70 literele (b) și (c)

Abordările integrate la nivel național/regional în domeniul gestionării deșeurilor sunt esențiale pentru creșterea performanței centrelor pentru deșeuri.

71.

Comisia investighează, în prezent, punerea în aplicare a obiectivelor de reducere a cantității de deșeuri trimise către depozitele de deșeuri prin cazuri EU-Pilot.

72.

Comisia recunoaște că problema referitoare la constituirea de garanții financiare pentru a acoperi costurile legate de închidere și de măsurile de întreținere ulterioară este o problemă sistemică, ce necesită o abordare globală.

Comisia va iniția discuții la nivel tehnic cu statele membre.

RĂSPUNSURILE COMISIEI

Recomandarea 1 (b)

O condiționalitate *ex-ante* referitoare la dispozițiile Directivei-cadru privind deșeurile este inclusă în Propunerea de Regulament al Comisiei de stabilire a unor dispoziții comune⁹ pentru perioada de programare 2014-2020.

73.

Nu au fost stabilite obiective la nivel regional.

Comisia a organizat colectarea de statistici regionale privind deșeurile municipale la nivelul UE ca nouă activitate în 2010.

Comisia pune în aplicare cadrul de calitate, astfel cum a fost instituit pentru elaborarea de statistici anuale privind deșeurile municipale, care sunt elaborate începând din 1995¹⁰.

74. (a)

În momentul în care a fost efectuat auditul, ierarhia acțiunilor de gestionare a deșeurilor în UE, consolidată prin Directiva-cadru 2008/98/CE privind deșeurile revizuită, care promovează prevenirea ca fiind cea mai bună opțiune de gestionare a deșeurilor, nu era încă obligatorie din punct de vedere juridic.

În perioada analizată de Curtea de Conturi (2000-2009), cantitatea de deșeuri municipale generate pe cap de locuitor a crescut în 16 state membre, a scăzut în 9 state membre și a rămas neschimbată în 2 state membre.

74. (b)

Legislația UE aplicabilă pe parcursul perioadei auditate nu conține nicio obligație juridică privind colectarea separată. Directiva-cadru privind deșeurile din 2008 prevede obligația statelor membre de a organiza colectarea separată, cel puțin pentru hârtie, sticlă, metal și plastic, până în 2015. Ierarhia deșeurilor, obligatorie din punct de vedere juridic, plasează depozitele de deșeuri pe ultimul loc printre opțiunile de tratare și gestionare a deșeurilor. În conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [COM(2011) 571 final], până în 2020, depozitarea deșeurilor ar trebui să fie limitată la deșeurile nereciclabile și de unică folosință. În final, obiectivele în materie de depozitare a deșeurilor sunt stabilite la nivel național, și nu la nivel regional.

74. (c)

Comisia inițiază acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de fiecare dată când se constată astfel de practici ilegale.

Recomandarea 2 (a)

Comisia susține această recomandare și încurajează statele membre să creeze baze de date publice privind gestionarea deșeurilor. Cadrul este oferit de propunerea Comisiei privind un sistem partajat de informații referitoare la mediu (SPIM)¹¹. Pe site-ul Comisiei sunt disponibile statistici privind deșeurile și indicatori asociați¹².

Recomandarea 2 (b)

În ceea ce privește deșeurile municipale, Comisia a instituit, începând din 1995, un sistem pentru colectarea și compilarea datelor la nivel național pe bază voluntară și aplică cadrul de calitate pentru statisticile oficiale. Comisia a pus în aplicare un sistem voluntar pentru elaborarea de statistici la nivel regional, începând din 2010.

Recomandarea 2 (c)

Comisia a propus o condiționalitate *ex-ante* pentru politica de coeziune pentru perioada 2014-2020. În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, un criteriu din cadrul condiționalității referitoare la deșeuri prevede că statele membre au obligația de a lua măsurile necesare pentru a realiza obiectivele stabilite pentru 2020, în conformitate cu Directiva-cadru privind deșeurile.

75.

Comisia este de acord cu opinia Curții de Conturi, potrivit căreia măsurile de sprijin contribuie la creșterea eficienței finanțării acordate de UE. În perioadele 2000-2006 și 2007-2013, finanțarea prin politica de coeziune nu a inclus niciun instrument juridic de punere în aplicare care să permită solicitarea de informații detaliate cu privire la aceste măsuri sau respingerea unui proiect pe motive de măsuri de sprijin insuficiente.

76.

Pentru perioada 2000-2006, Comisia nu avea obligația juridică de a impune includerea de măsuri de sprijin.

⁹ COM(2011) 615 final/2, 6.10.2011, astfel cum a fost modificată la 14.3.2012 și 11.9.2012

¹⁰ <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

¹¹ <http://ec.europa.eu/environment/seis/>

¹² <http://ec.europa.eu/eurostat/waste>

RĂSPUNSURILE COMISIEI

76. (b)

Obiectivele în materie de reducere a cantității de deșeuri biodegradabile depozitate, prevăzute în Directiva privind depozitele de deșeuri, se aplică la nivel național, și nu la nivel regional.

76. (c)

Nu există obligații juridice la nivelul UE pentru stabilirea de standarde pentru compost la nivel național.

Răspuns comun la observația 76 literele (d) și (e)

Comisia este de acord cu faptul că utilizarea instrumentelor economice va ajuta statele membre în punerea în aplicare a principiului „poluatorul plătește”, în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene¹³.

Principiul „poluatorul plătește” este aplicat în corelație cu „principiul accesibilității”. Nivelul cofinanțării acordate este bazat pe o abordare echilibrată care ține seama de ambele principii, ceea ce poate determina rate de asistență diferențiate.

Recomandarea 3 (a) (ii)

Colectarea separată va deveni obligatorie din punct de vedere legal pentru o serie de fluxuri de deșeuri (cu excepția deșeurilor biodegradabile) începând cu anul 2015.

Recomandarea 3 (a) (iii)

În conformitate cu Foaia de parcurs către o Europă eficientă din punct de vedere al utilizării resurselor [COM(2011) 571 final], Comisia va elabora politici care vizează reducerea la minimum a depozitării deșeurilor și creșterea gradului de reciclare. În acest sens, punerea în aplicare a unor instrumente economice, cum ar fi taxele pe depozitarea deșeurilor, sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă, în corelație cu colectarea separată a deșeurilor, este considerată extrem de importantă pentru succesul strategiei.

Recomandarea 3 (b) (i)

Comisia a propus o condiționalitate *ex-ante* pentru politica de coeziune pentru perioada 2014-2020. În ceea ce privește gestionarea deșeurilor, unul dintre criteriile condiționalității referitoare la deșeuri impune statelor membre să stabilească planuri de prevenire a generării deșeurilor, astfel cum prevede articolul 29 din Directiva-cadru privind deșeurile din 2008.

Recomandarea 3 (b) (ii)

Comisia aplică în prezent principiul „poluatorul plătește”, precum și rate scăzute de asistență, utilizând o abordare cuprinzătoare care ține seama de accesibilitate și eficiență.

77. (a)

Legislația UE în materie de deșeuri nu prevede obiective privind prevenirea generării de deșeuri. Până la data de 12.12.2013, statele membre trebuie să adopte programe de prevenire a generării de deșeuri care să conțină măsuri de prevenire a generării de deșeuri; exemple de astfel de măsuri se regăsesc în anexa 4 la Directiva-cadru privind deșeurile din 2008.

77. (c)

Nu există obligații legale impuse de UE statelor membre cu privire la stabilirea de standarde pentru compost, deoarece acestea nu au fost specificate de către legiuitor¹⁴.

În plus, Comisia are în vedere elaborarea unor criterii privind încetarea statutului de deșeu pentru deșeurile biodegradabile.

77. (d)

Comisia recunoaște că problema referitoare la constituirea de garanții financiare pentru a acoperi costurile de închidere și de gestionare ulterioară este o problemă sistematică, care necesită o abordare globală.

Comisia va iniția discuții la nivel tehnic cu statele membre.

¹³ Un studiu recent (http://ec.europa.eu/environment/waste/pdf/final_report_10042012.pdf) realizat la cererea Comisiei sugerează că instrumentele economice (de exemplu, taxele pe depozitarea deșeurilor, răspunderea extinsă a producătorului și sistemele de plată în funcție de cantitatea de deșeuri produsă) sunt utile și eficiente pentru atingerea obiectivelor în materie de reciclare.

¹⁴ A se vedea Comunicarea din 2010 a Comisiei privind viitoarele etape ale gestionării deșeurilor biologice în Uniunea Europeană – COM(2010) 235 final – disponibilă la adresa: <http://ec.europa.eu/environment/waste/compost/developments.htm>. Comisia a elaborat orientări privind aplicarea abordării bazate pe ciclul de viață în gestionarea deșeurilor biologice; a se vedea <http://lct.jrc.ec.europa.eu/pdf-directory/D4A-Guidance-on-LCT-LCA-applied-to-BIO-WASTE-Management-Final-ONLINE.pdf>

RĂSPUNSURILE COMISIEI

Recomandarea 4 (a)

Până la sfârșitul anului 2014, Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului¹⁵ rapoarte însoțite, dacă este cazul, de propuneri legislative privind, printre altele, prevenirea generării de deșeurii și obiectivele în materie de decuplare pentru 2020. Comisia a propus obiective pentru prevenirea generării de deșeurii cu ocazia revizuirii, în 2008, a Directivei-cadru privind deșeurile, însă nu s-a ajuns la un acord în acest sens în cadrul procedurii de codecizie.

Recomandarea 4 (b)

Comisia a inițiat o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei pentru trimiterea de deșeurii netratate către un depozit de deșeurii (care nu face parte din eșantionul Curții de Conturi), care se află în stadiul de aviz motivat. Această acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor ar putea ajunge la Curtea Europeană de Justiție; în acest caz, Comisia se așteaptă ca, în hotărârea sa, Curtea de Justiție să clarifice sensul noțiunii de „tratate”, astfel cum se prevede în Directiva privind depozitele de deșeurii.

În eventualitatea în care cazul nu va ajunge la Curtea Europeană de Justiție, Comisia are în vedere soluționarea problemei la nivel tehnic împreună cu statele membre, într-o primă etapă.

Recomandarea 4 (c)

Comisia are în vedere elaborarea unor criterii privind încetarea statutului de deșeu pentru deșeurile biodegradabile.

Recomandarea 4 (d)

Comisia recunoaște că problema referitoare la constituirea de garanții financiare pentru a acoperi costurile de închidere și de gestionare ulterioară este o problemă sistematică, care necesită o abordare globală.

Comisia va iniția discuții la nivel tehnic cu statele membre.

¹⁵ În conformitate cu articolul 9 din Directiva-cadru privind deșeurile.

Curtea de Conturi Europeană

Raportul special nr. 20/2012

Finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru proiectele de infrastructură de gestionare a deșeurilor municipale contribuie cu eficacitate la îndeplinirea de către statele membre a obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri?

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene

2012 — 66 p. — 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9241-018-6

doi:10.2865/43472

CUM VĂ PUTEȚI PROCURA PUBLICAȚIILE UNIUNII EUROPENE?

Publicații gratuite:

- prin EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- la reprezentanțele sau delegațiile Uniunii Europene.
Puteți obține datele de contact ale acestora vizitând <http://ec.europa.eu> sau trimițând un fax la +352 2929-42758.

Publicații contra cost:

- prin EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

Abonamente contra cost (de exemplu, la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la repertoriile jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene):

- contactând direct unul dintre agenții de vânzări ai Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene (http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm).

DACĂ NU SUNT COLECTATE, TRATATE ȘI ELIMINATE ÎN MOD CORESPUNZĂTOR, DEȘEURILE MUNICIPALE POT AVEA UN IMPACT NEGATIV ASUPRA MEDIULUI. ASTFEL, UNIUNEA EUROPEANĂ A INTRODUS O SERIE DE STANDARDE ȘI DE ȚINTE COMUNE PRIN INTERMEDIUL UNOR DIRECTIVE ADOPTATE ÎN ACEST DOMENIU ȘI ACORDĂ COFINANȚARE INFRASTRUCTURILOR DE GESTIONARE A DEȘEURILOR DIN ANUMITE REGIUNI. ÎN CADRUL ACESTUI RAPORT, CURTEA A EXAMINAT DACĂ ACESTE INVESTIȚII ÎN INFRASTRUCTURĂ AU FOST EFICACE ȘI DACĂ AU CONTRIBUIT LA ÎNDEPLINIREA OBIECTIVELOR POLITICII UE ÎN MATERIE DE DEȘEURI.

CURTEA DE CONTURI EUROPEANĂ

Oficiul pentru Publicații

ISBN 978-92-9241-018-6

9 789292 410186